

ИГКОРАЦИ

*На крају њуџа дујої осам јодина...
нисмо ни њрви, ни сами, ни једини...*

У овом
броју
читајте

ШКОЛСКИ
ЖИВОТ

НАШИ
ТАЛЕНТИ

КУЛТУРА

ГЕОГРАФСКИ
ПУТОКАЗ

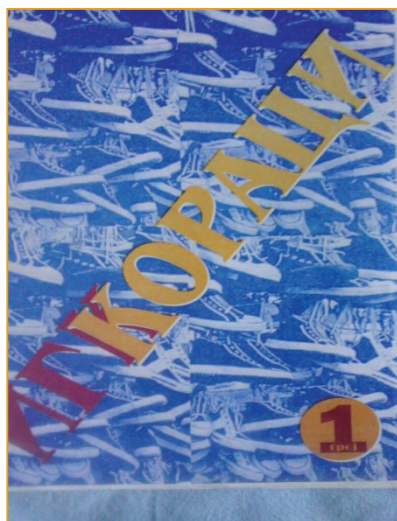
Time for kids

АЗБУЧНИК
БЕРЕ

СПОРТ

број
30

Поводом тридесетог јубиларног издања школског листа

Први број школског листа објављен је марта 2000. године. Од тада, већ 17 година школски лист редовно излази два пута годишње, пред крај првог и пред крај другог полугодишта. У уређивању листа смењују се наставнице српског језика, сарађује велики број колега, а у њему су објављени радови на стотине ученика чланова новинарске секције. Лист је већ три пута награђен – једном трећом и два пута другом наградом на републичком Конкурсу за најбоље школске листове и часописе основних и средњих школа.

Школски лист је огледало живота школе, ризница лепих ђачких мисли, речи, цртежа и фотографија. Он промовише рад школе у целини, активности разних секција, успехе ученика на такмичењима, различите ваннаставне активности. Лист је едукативног карактера и подстиче креативност и дечије стваралаштво. У оквиру тематске наставе, школски лист два пута годишње обухвата најширу и најзначајнију тему – Школски живот, повезујући тако све актере у школи од ђака првака до ученика осмог разреда, све школске предмете у оквиру редовне, додатне, изборне наставе, секција и свих ваннаставних активности, које се спроводе у школи и ван ње.

“Кораци” имају свој формиран, препознатљив изглед и нашли су своје место у кућама наших ученика и рукама наших пријатеља. Школски лист је једна од наших највећих драгоцености јер све што је добро и лепо чува од заборавља.

С.К.

8/1 Одељењски старешина Ружица Рајковић	
1.	Маја Благојевић
2.	Урош Блажић
3.	Катарина Вуковић
4.	Александра Давинић
5.	Емина Димитријевић
6.	Павле Ђорђевић
7.	Ивана Игњатовић
8.	Марија Роса Јевремовић
9.	Јован Јосиповић
10.	Софија Јунис
11.	Борис Кастелец
12.	Мина Лаловић
13.	Лука Линдо
14.	Михајло Марковић
15.	Никола Мијачић
16.	Никола Милутиновић
17.	Александар Путник
18.	Сара Пухача
19.	Алекса Станковић
20.	Алекса Стојанов
21.	Теодора Тадић
22.	Александар Шћекић

8/2 Одељењски старешина Наташа Станојковић	
1.	Ања Аврамовић
2.	Војислав Адамовић
3.	Никола Анжек Црвар
4.	Милица Антић
5.	Исидора Бабић
6.	Стеван Величковић
7.	Ива Гајић
8.	Данило Даниловић
9.	Немања Ђорђевић
10.	Вељко Ђурчић
11.	Михаило Јаковљевић
12.	Александар Јањић
13.	Батрић Јеврић
14.	Јована Ковач
15.	Милица Миљковић
16.	Мијат Пејановић
17.	Ива Полексић
18.	Андреја Пулејковић
19.	Душан Рајковић
20.	Филип Станишић
21.	Данило Стевовић
22.	Наталија Стојановић

8/3 Одељењски старешина Нина Вукашиновић и Небојша Дабић	
1.	Катарина Аврамовић
2.	Нађа Весић
3.	Лазар Вослар
4.	Бојан Дакић
5.	Теодора Илић
6.	Андреја Јевтић
7.	Алекса Јовановић
8.	Данијел Јовановић
9.	Алекса Киш
10.	Марко Лилић
11.	Никола Максимовић
12.	Анђела Мијић
13.	Зоран Миленовић
14.	Софија Милићевић
15.	Вук Мићић
16.	Огњен Панић
17.	Ранко Петровић
18.	Огњен Поповић
19.	Андреа Пралица
20.	Јелена Ранђић
21.	Ајла Селмановић
22.	Никола Станковић
23.	Симон Станојевић
24.	Матеја Тодоровић
25.	Милош Црњански

Они су нам предавали

Учитељице: Марија Вујовић, Бранислава Петровић, Биљана Табаш, Олгица Вукадиновић

Одељењско веће осмог разреда: Наташа Станојковић, Снежана Костић Хавари, српски језик, Оливера Цветковић, енглески језик, Верица Ђурђевић, ликовна култура, Светлана Коркановић, музичка култура, Јоца Стојков, историја, Јелена Поповић, географија, Александра Јанковић Радић, биологија, Станислав Милошевић, Алекса Јелић, Наташа Табаковић, физика, Биљана Тадић, хемија, Ружица Рајковић, Нина Вукашиновић, Милица Видергар, математика и информатика, Невенка Стефановић, Небојша Дабић, техничко образовање, Снежана Марковић, Драгана Бајчета, руски језик и грађанско васпитање, Милутин Костић, Сениша Борковић, физичко васпитање, Зоран Чучковић, верска настава, Наташа Јовановић, психолог, Кристина Булатовић и Марица Симић, педагози, Миомир Драгаш, директор школе.

Одељење 8-1

На крају пута дугог осам година

На овај пут кренули смо пре осам година. Мислили смо да се неће брзо завршити, али ево нас, на крају.

Поред тога што размишљамо о томе како ће нам недостајати све на шта смо навикли, наша школа, позната лица другара и сви наставници који су нам увек пружали подршку, многе осмаке брине завршни испит. Тај испит за нас представља корак у неки нови свет, свет одраслих, корак у нашу будућност. Тест је показатељ наших недостатака, указује нам које области нам не иду, а чему треба да се посветимо. Они који не знају шта желе да упишу треба да се добро замисле. Потез који ће направити када буду попуњавали листу жеља, биће потез који ће утицати на цео њихов живот. За неколико месеци бићемо у некој новој средини, окружени лицима која не познајемо. Последњи део ове вожње морамо искористити на најбољи начин. Сем тога што би требало да се што више дружимо како би нам школа остала у лепом сећању, морамо и да остваримо неки успех, да испунимо очекивања сваког наставника и да оставимо траг за собом. Траг по коме ће нас памтити као вредну, успешну и сложну генерацију.

Поносна сам што идем у ову школу и захваљујем се свим наставницима који се максимално труде да нас припреме за велики корак који морамо да направимо. Уз сву помоћ која нам је пружена, ништа не би требало да нас плаши.

Кајарина Вуковић 8-1

Одељење 8-2

Збогом мојих петнаест година

Топло и сунчано јутро подсетило ме је на први септембар две хиљаде девете године. Рано ујутру улетели смо у брзи воз и кренули на осмогодишње путовање које и даље траје. Великом брзином ближимо се последњој станици са које ће свако кренути својим путем.

За ових осам година стекла сам много пријатеља који ми, сваким даном, све више и више значе. Сама помисао на то да се растајемо растужује ме. Сузе почну да навиру и, понекад, пустим по неку, само да би престале да ме гуше. Схватим да овога више неће бити, да је све пролазно и да ће иза нас остати само наша дела и заједничке успомене. Често чујем како говоре да једва чекају крај овог пута и да им је сасвим свеједно. Помислим да ли је то истина или је то само маска која је ту да прикрије њихову бол и тугу. Целим путем су нам одрасли говорили како ће ове године неприметно проћи, да ћемо брзо одрасти и касније све заборавити, али у то нисмо веровали. Размишљам да ли ћемо се икада поново срести и, ако се то деси, да ли ћемо само проћи једни поред других или застати и присетити се старих дана. Један од мојих највећих страхова је да ћу заборавити све што је било.

Којим год путем да крене, свако ће морати да пређе на другу обалу, што и није тако лако. С тугом у гласу могу рећи: „Збогом мојих петнаест година!”, али и да жељно ишчекујем будуће године.

Милица Миљковић, 8/2

Одељење 8-3

Ни у чему што нам се дешава нисмо сами, ни први, ни једини

„Колико је сати?“, помислио је Давид не отварајући очи. Будилник му је убрзо одговорио на то питање пријатном мелодијом, која му се у том тренутку чинила као ужасна симфонија раштимованог оркестра. Тај будилник га је будио већ двадесет година заредом, још од другог разреда основне школе.

Давид се лагано придигао. Погледао је на календар. Тридесети мај. Пре тачно четрнаест година напустио је ходнике школе. Осмехнуо се присетивши се свега чему се надао док је напуштао почетну станицу живота. Тада, оставивши иза себе другове, учитеље, ране наде и јаде, он се отиснуо у живот пуном брзином. Тако је, барем, мислио. Али, ништа се није променило. Обична средња школа, обични пријатељи, обичне оцене. Па још један покушај да коракне смело у живот, на факултет, четири године обичног школовања, обична диплома, обичан посао. „Обичан живот“, промрмљао је Давид себи у браду.

Зачудо, Давид никада није до краја одредио ту временску тачку када је ушао у живот. Је ли то била његова прва љубав? Прва туча? Прво издајство? Или прво пријатељство? Не, ништа од тога. То је требало да буде баш ово јутро. Давид је то осетио негде у себи, негде дубоко. То нешто било је непојмљиво велико и, то се полако будило, дизало са дна свести. Давид је схватио да је тај моменат прошао. Али, када? Давид поново погледа на календар. Да, пре четрнаест година, на прагу школе. Тај мали, несигурни корак га је отиснуо у живот. Сећања су преплављивала његову свест. Лагао је. Лагао је самог себе. Намерно је сакривао свој живот. Давид се погледа у огледало и устукну. Видео је себе, али оног Давида који је пре четрнаест година изашао из школе.

Тај Давид се осмехну, осмехну благо, детињасто, окрену се и,... оде.

Данила Даниловић, 8/2

КАНДИДАТИ ЗА УЧЕНИКА ГЕНЕРАЦИЈЕ

Теодора Тадић 8/1, рођена је 21. јуна 2002. у Београду.

Основну школу “Иван Горан Ковачић” уписала је 2009. године. Све разреде завршила је са највишом просечном оценом 5,00 и примерним владањем. У току школовања учествовала је на великом броју такмичења из различитих предмета на којима је остварила одличне резултате. Учествовала је на школским приредбама, посебно на Фестивалу науке и активно је учествовала у раду новинарске секције и Вршњачког тима. Светосавску награду је добила у шестом разреду.

Такмичења :

У млађим разредима је учествовала на такмичењима из математике - Кенгур и Мислиша.

У шестом разреду је освојила

2. место на општинском и

3. место на градском такмичењу из биологије

У седмом разреду је освојила

2. место на градском такмичењу из биологије,

3. место на општинском такмичењу из хемије,

3. место на општинском такмичењу из географије,

1. место на општинском такмичењу из књижевности,

2. место на градском такмичењу из књижевности и

1. место на општинском такмичењу из рукомета.

Ваннаставне активности:

Поред школе ишла је на курс из програмирања који је успешно завршила и добила диплому, а у 8. разреду је ишла и на такмичење из програмирања где се пласирала у други круг, такође и на курс из биологије/Мој зелени пројекат.

Од првог до петог разреда је тренирала цез балет и има медаље са разних такмичења, а од петог разреда се рекреативно бави кик-боксом, учествовала је на такмичењима из уметничког клизања и војње ролера.

Вељко Ђуричић, 8/2, рођен је 13. новембра 2002. године у Београду. Основну школу „Иван Горан Ковачић“ уписао је 2009. године. Све разреде завршио је са просеком 5,00 и примерним владањем. Урадио је преко 80 школских пројеката и учествовао на бројним приредбама, у хору, у новинарској секцији и на оба Фестивала науке. Похађао је школу страних језика „Алфа и Омега“ и добио 6 сертификата. Ученик је „Мале школе електронике“ већ 5 година. У току школовања је учествовао на великом броју такмичења на којима је остварио одличне резултате.

Награде и похвале:

2. разред: похвала на међународном такмичењу из математике „Кенгур без граница“;
3. разред: 1. награда и златна медаља на такмичењу „Кенгур без граница“;
4. разред: похвала на такмичењу из математике „Мислиша“, 1. место на општинском такмичењу из математике и 2. место на окружном такмичењу из математике;
5. разред: 2. место на општинском такмичењу из српског језика, 2. место на општинском такмичењу соло певача, 2. место на општинском такмичењу малих вокалних састава, 3. место на општинском такмичењу из биологије, 5. место на националном такмичењу из роботике – Еуробот јуниор;
6. разред: учешће на великом броју општинских такмичења, учешће на такмичењу музичких састава „Лик Русије“, 4. место на националном такмичењу – Еуробот јуниор;
7. разред: 3. место на општинском такмичењу из географије, учешће на бројним општинским такмичењима и 7. место на националном такмичењу – Еуробот јуниор;
8. разред: 2. место на општинском такмичењу из географије, 1. место на општинском такмичењу из техничког и информатичког образовања, 2. место на општинском такмичењу из биологије, 3. место на окружном такмичењу из биологије и 5. место на националном такмичењу – Еуробот јуниор.

Завршио је два разреда музичке школе за кларинет. Одличан је у раду на рачунару у бројним програмима за писање, цртање, едитовање музике и видео садржаја, слика архитектонских пројеката и презентација. Зна цео програмски језик Ардуино. У слободно време црта пројекте кућа и дворишта, проучава авионе, воли да трчи на маратону и вози бицикл. Бавио се кошарком, тенисом, пливањем и има браон појас из аикида.

На Наставничком већу, које је одржано 1.6.2017. год. за ученика генерације проглашен је Вељко Ђуричић, 8/2

СПОРТИСТИ ГЕНЕРАЦИЈЕ

Ива Полексић, 8/2, рођена је 2002. године. Активно се бави тенисом од 11. године и тренира у ТК „Fair Play“. Учествовала је на многобројним турнирима, како домаћим тако и међународним, а најзначајније резултате остварила је прошле године. Неки од њих су освојено 1. место у првој категорији ОП Београда у ТК „Палилула“, 1. место у трећој категорији ОП Београда у ТК „Партизан“ и чет

вртфинале на међународном такмичењу у Подгорици у ТК „Еминент“. Учествовала је на многим школским такмичењима из рукомета, одбојке, кошарке и фудбала и остварила бројне успехе. Неки од њих су:

РУКОМЕТ: 2016. Прво место на општинском такмичењу, друго место на градском такмичењу.

КОШАРКА: 2015. Прво место на општинском такмичењу.

ФУДБАЛ: 2014. Друго место на општинском такмичењу.

2015. Друго место на општинском такмичењу.

АТЛЕТИКА: 2017. Треће место на општинском такмичењу (600м).

На Наставничком већу, које је одржано 1.6.2017. год. за спортисте генерације проглашени су Ива Полексић, 8/2 и Михајло Марковић 8/1.

Михајло Марковић, 8-1 рођен је у Краљеву 18.6.2002. године. У петом разреду доселио се у Београд и постао ученик наше школе. Од осме године тренира кошарку прво у КК Слога из Краљева, а затим у ШКК Звездари. Са клубом и за школу је освајао многе медаље, дипломе и пехаре. До сада поседује 13 медаља освојених на кошаркашким такмичењима. Учествовао је на тур

ниру у Острави где осваја 4. место. После тога следе кампови на којима је био проглашен за MVP-ја. Од седмог разреда је члан националног тима Србије за узраст до 15 година. Прати НБА, Еуролигу и Аба лигу. Неки од његових узора су: Коби Брајант, Милош Теодосић и Кајри Ирвинг. Највећа жеља му је да једног дана игра против својих узора и да сам постане нечији узор. Веома је успешан спортиста у кошарци и у свим екипним такмичењима за школу.

КОШАРКА: 2015. Треће место на општинском такмичењу. 2016. Друго место на општинском такмичењу.

ОДБОЈКА: 2014. Друго место на општинском такмичењу.

ФУДБАЛ: 2014. Друго место на општинском такмичењу.

АТЛЕТИКА: 2017. Прво место на општинском такмичењу и треће место на градском такмичењу (800м).

Лик Светог Саве

На Сетосавској академији књигом су награђен победници литерарног конкурса – Лик Светог Саве. Прва награда припала је ученици Милице Мијатовић Дешић, 6-3, друга Мелини Микић Божанић 8-2, а трећа Алекси Бранковићу 5-2.

Ученички парламент је награђен за најбољи плакат на тему - Лепим речима против насиља, а за најуспешнији плакат похваљена су одељења 8-2, 8-3, а од ученика млађих разреда 4-3 и 4-4.

Свети Сава школска слава

Сваког 27. јануара сви су узбуђени због школске славе. То је најсвечанији дан у школској години.

Школска слава се прославља радно иако је то ненаставни дан. Од раног јутра ученици увежбавају рецитације које ће говорити на приредби. Школа је умивена и очишћена, а сви се обуку свечано. У школу долази свештеник који освешта колач. Деца су припремила приредбу са својим наставницима у част Светог Саве. Читају се приче и песме које описују Растка Немањића. Најважније су оне које га описују као оснивача прве српске школе.

Сваког 27. јануара школа се испуни радошћу и љубављу и тог дана нећете видети ниједно уплакано лице.

Нешић Марко IV-3

СВЕТИ САВА

*Свећи Сава српска слава,
сйваралац је Хиландара,
њему се сви Срби моле и
сви ђаци баш ја воле.*

*Мојао је бији владар,
ал' је ипак био кагар,
да сйолице свејојорске
корисји ко клује школске.*

*Учио је наше йрејке
јер йисмени били нису.
Учио их свакој дана,
учио их нашем йисму.*

*Зајо данас йравославци,
свака школа и ђак мали
зајо данас цело Срјсйво
Свејој Саву слави.*

Борис Петковић IV-3

ПРЕД ИКОНОМ СВЕТОГ САВЕ

*Знам, из Србије сам,
йо срјском имену моме,
знам, из Србије сам,
йо йрецима храбрим и славним
чија јуначка крв йече венама мојим.*

*Знам, из Србије сам,
док йред иконом Свејој Саве сйојим,
захваљујем часној њејовој души
на задужбинама бројним.*

*Знам, из Србије сам,
йо чесйийосйи Свејој Саве
који умесйо царској йресйола
бира скромне манасйире.*

*Из Србије сам,
јер крсну славу славим,
знам, из Србије сам,
йо обичајима срјским сйарим.*

*Знам, из Србије сам,
йо звуку звона манасйирских,
знам, из Србије сам,
йо задужбинама Немањићким.*

*Знам, из Србије сам,
йо тосйојримсйиву йријайеља мојих
чије нежне словенске душе
сйоје иза дела добрих.*

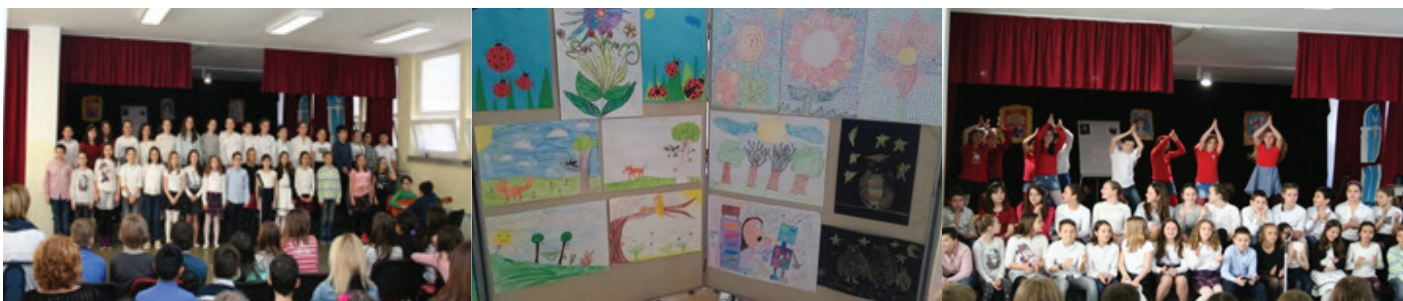
Милица Мијатовић Дешић, 6/3

Светосавска академија

Као и сваке године, тако смо и ове, 27. јануара прославили школску славу. То је ненаставни дан, али су ђаци присуствовали сечењу славског колача, а имали су прилику да учествују или гледају Светосавку приредбу, коју је ове године режирала наставница српског језика Мирјана Марковић. Наставница музичке културе, Светлана Коркановић, организовала је школски хор који нам је својом песмом дочарао празничну атмосферу. Школска слава је одлична прилика да директор школе уручи награде ученицима. Најбољи међу нама су примили награде за свој труд, рад и остварене резултате. Као завршну тачку имали смо прилику да видимо представу „Светосавско путовање” коју је режирала наставница Мирјана, а глумили су чланови драмске секције. Комад је прилагођен и лепо осмишљен и на један веома занимљив начин приказује живот Саве Немањића и његове породице. Цела приредба је била прелепа и захваљујемо се наставницама српског, музичког, ликовног и вероучитељу као и свим ђацима који су учествовали и који су дошли да гледају и подрже своје другаре.

Ива Димитријевић 7-1

ОБЕЛЕЖАВАЊЕ ДАНА ШКОЛЕ

Ученици млађих разреда традиционално су обележили Дан школе 21.3.2017. године пригодном приредбом, која је отворена химном школе. Ђаци су плесали, рецитовали, глумили, говорили на енглеском језику. Кроз плес и игру су се радовали пролећу, а путем глуме су дочарали истинску ђачку љубав. Двојица гитариста су свирали уз пратњу хора док су нас водитељи водили кроз дечију машту и замисао.

Тамара Трмчић и Марија Челиковић 7-3

ФЕСТИВАЛ НАУКЕ

За Дан школе, 21. марта 2017. године, ђаци су припремили велики број занимљивих огледа из области физике, хемије, географије и биологије. Представљајући своје огледе, ученици су створили занимљиву атмосферу за све.

Чланови хора су своји извођењима под руководством проф. музичке културе Светлане Коркановић отворили фестивал.

Не само да су посетиоци доста научили, већ су се и забавили. Од вулканских ерупција до хидрауличке машине, приређен је читав спектар научних огледа. Међу њима издвајамо:

*Хемија: Слонова паста, дух из боце, вулканске ерупције, летеће меде и поред свега тога, ђаци су омогућили директору школе да контролише ватру на длановима, све у организацији наставнице хемије Биљане Тадић.

*Физика: хидрауличка машина, експерименти за силу трења и силу отпора средине. Приказани су разни огледи кроз које су објашњене природне појаве, захваљујући наставници физике Наташи Табаковић.

*Географија: рад вулкана и земљотреси у организацији наставнице географије Јелене Поповић.

*Биологија: макете функционисања наших чула и плућа, отисци прстију, посматрање под микроскопом покорице црног лука, власи косе и листа коприве,... захваљујући наставници биологије Александри Јанковић Радић.

Наредног дана, ђаци осмог разреда приказивали су разне филмове које су припремили на различите теме у оквиру наставе историје.

На Фестивалу науке учествовали су и ученици млађих разреда. Приказали су неколико интересантних експеримената.

Торнадо у тегли

Потребни су вам тегла са поклопцем, вода и течност за прање судова. Теглу напуните водом, али не баш до врха, сипајте мало течности и добро промућкајте. Кад је ставите на сто појавиће се торнадо.

Боје и млеко

Потребно је: млеко, тањир, детерџент за прање суђа, штапић за уши и прехранбена боја.

У тањир сипајте довољно млека да прекријете дно тањира, а онда на површину млека капните неколико капи различитих боја. Навлажите врх штапића детерџентом и дотакните млеко. Долази до интеракције између детерџента и масти у млеку па се због тога на површини праве шаре. Боја и млеко почињу да "цртају" бежећи од штапића и истовремено правећи разне облике.

Млади научници су успели да покажу шта већ сада знају и шта воле да раде. Захваљујемо свим учесницима и организаторима који су нам омогућили одржавање фестивала науке!

Лука Булић и Пејтар Томић 7-3

СМОТРА ЋАЧКОГ СТВАРАЛАШТВА

Повод за смотру ћачког стваралаштва је Дан школе, први дан пролећа и Светски дан поезије (21. март). Представили су се ученици од 5-ог до 8-ог разреда. Рецитовало се, глумило и певало на српском језику и страним језицима (енглеском, немачком и руском). Проглашени су и награђени победници литерарног конкурса „Андрићу у част“, који је расписан поводом 125 година од рођења великог писца.

Најбољи рад прочитала је ученица 8-1 Александра Давинић. Другу награду добила је ученица Лена Митровић 7-1, а две треће награде

припале су Ангелини Рајић 5-1 и Софији Вукашиновић 6-3. Имали смо и пратњу гитаре и виолине. На програму су били аутори од Мике Антића, па до Шекспира. Изостало је једино најављено емитовање краткометражног играног филма на руском језику ученика 8-ог разреда (из техничких разлога). Глумци су зато изашли на сцену и објаснили своје роле на велико одушевљење публике. После 45 минута програма сви су изашли задовољни и богатији за један леп песнички доживљај.

Све је замишљено и реализовано као тематски час (међупредметна корелација).

Тема: Уметност речи

Координатор:

Мирјана Марковић

У припреми и реализацији учествовале су професорке српског језика (М. Марковић, С. Костић и Н. Станојковић), енглеског језика (О. Цветковић и О. Томић), професорка руског Д. Бајчета и немачког М. Јевтовић.

М. М.

Подсећање на песника чије име носи наша школа

Иван Горан Ковачић је рођен 21. марта 1913. године у Луковдолу (Аустроугарска), а умро је са само 30 година 13. јула 1943. године у Врбници. Он је био југословенски песник, критичар, есејиста. Основну школу је завршио у родном месту, а гимназију у Карловцима где је почео да објављује своје радове у часописима. Након гимназије уписао је Филозофски факултет у Загребу где је објавио своју прву збирку песама под називом „Лирика“ 1932. године. Међутим, он је напустио студије и потпуно се посветио југословенској књижевности. Године 1936. штампао је књигу „Дани гњева“. Живео је у веома тешким материјалним приликама и због тога је морао да ради у хрватској редакцији где је писао за загребачки лист и преводио га на неколико језика. Године 1942. Иван је са Владимиром Назором, познатим хрватским песником, ступио у редове партизана. Познату поему „Јама“ Ковачић је посветио партизанима. Мало након тога, четници су га убили у селу Врбница 1943. године.

Иако је његов стваралачки рад кратко трајао, он је остао упамћен по својим песмама, новелама и критикама које многе нису оставиле равнодушним.

Анастасија Вунић 7/1

Школски маскенбал

Ове године 31. марта у нашој школи одржан је школски маскенбал.

У дворишту школе „Иван Горан Ковачић“ окупило се неколико стотина деце, ученика првог, другог, трећег и четвртог разреда. Леп и сунчан дан додатно су улепшала раздрагана лица наших млађих другара и њихових учитељица. Маштовитост и довитљивост примећивала се на сваком кораку. Двориштем су шетале различите животиње, гусари, принцезе као и у данашње време незаобилазни мобилни телефон. Био је ту и један облак, који је за разлику од облака који се иначе појављују и кваре наше расположење, успео да унесе додатну светлост и радост у нашу школу.

И овогодишњи школски маскенбал остаће у лепом сећању наших другара, а био је и одличан увод за наредни дан, Светски дан шале.

Сања Јањић 7/3

УСКРШЊИ БАЗАР

Пред Ускрс, традиционално у школи организујемо базар. Ученици с радошћу учествују јер је то прилика да покажу своју креативност и стваралачки рад. У прављењу разноврсних, разнобојних и веселих ускршњих декорација, учествује велики број ученика, посебно млађих разреда. Изложба је продајног карактера и на велико задовољство ученика увек је и пуно купаца.

Крисџина Марјановић 7-1

Уметност побеђује свако зло

Често седнем и само гледам ствари око себе покушавајући да их схватим. Пажљиво посматрам најситније детаље најобичнијих ствари у својој соби. Гледам огромне витрине са књигама и размишљам о нечему наизглед тако једноставном као што је сама витрина. Савршено углачани ћошкови, симетрично постављена врата, две хладне металне ручке и ситни изрезбарени детаљи које до сада нисам ни примећивала. Изоштрим вид и фокусирам поглед на те детаље и разазнам мени нејасну мустру која лежи на површини тамног дрвета. Истовремено је тако чудна и тако лепа, а сваки пут када вратим поглед на њу пронађем још мноштво нових слика које иду у бесконачност. Прелазим прстима дуж целе витрине и замишљам вредног човека који се зноји над бездушним комадом дрвета који, као неком магијом претвара у ово прелепо уметничко дело и даје део своје душе у сваки центиметар. Видим и његов задовољни осмех након што коначно заврши. Хватам се за ручке и отварам витрину широм, а испред мене сада се налази бескрајно шаренило тврдих корица разних књига украшених својим називом и именом писца. Иако се књиге сматрају као нешто неживо, мислим да никада нисам видела нешто живље. Преда мном нису само гомиле папира, него чиста људскост, представљена на најлепши могући начин. Испред мене се налази мноштво искрених мисли, снажних осећања и испуњеног времена великих људи, који су уградили део себе у сваку написану реч. Како читам добро позната имена са корица, размишљам о свима њима. Размишљам о свему кроз шта су прошли, о свакој сузи коју су пролили, а и сваком осмеху који је следдио. Осећам сву њихову бол, и сваку њихову мрачну мисао из које су изашле стотине и стотине страна спокоја, уметности. Дивим се сваком њиховом најтежем тренутку, и начину на који су успели да се са њим изборе, успут претварајући га у нешто тако лепо. Затварам витрину, а поглед ми заједно са мислима одлази ка горе. Пажњу, а и дах, ми одузима слика окачена на зиду урамљена у стари прашњав бакарни рам. На њој се налази савим једноставна сцена беле руже у обичној провидној вази са тамном позадином, а када се мало боље погледа може се приметити више слојева густе боје наређаних један преко другог, оштрим, несигурним покретима четкице. Док ми поглед лута с једног на други крај слике

трагајући за потписом уметника, мисли ми остају заглављене на истом месту, на истом питању - колико ли је пута покушао док није добио резултат овог савршенства.

Размишљам о овим уметничким делима, о тим порталима за друге још неистражене светове и прелепе мисли које су ту да дотакну друге и обнове људске везе. Сва та јединствена лепота створена је као излаз из свих тешких животних ситуација и проблема, али и као енергија која нам помаже да останемо позитивни и побољшамо не само одређене тренутке, него и цео свој живот. Уметност је свуда око нас, и она није ту само у облику лепе слике на зиду или занимљиве књиге, она је у нама, у нашим очима и у нашим мислима. Она је лек за сваку болест, и начин да побегнемо од свега. Уметност је наш осмех и наша нада којом стварамо бољи свет, и она је једини начин да се изборимо у свету у коме живимо.

Александра Давинић 8-1

**Прва награда на литерарном конкурс
"Андреју у част"**

Читајући добре писце...

Свака књига, свака прича, свака песма коју смо прочитали оставља неки утисак на нас, некада сасвим обичан, а некада изузетан. Ишчитавањем сваког реда, дело неприметно постаје део нас.

Сасвим мала деца посежу за високим полицама, тражећи да им се чита. Како расту, проналазе све више и више полица, више књига за читање, више светова за истраживање. Са сваким новим делом истражујемо нова схватања о свету, животу, љубави. Тако формирамо наша сопствена мишљења и видимо ствари на потпуно нови и оригинални начин. То обликује наш поглед на свет, на људе око нас и најважније, нас саме.

У себи носимо све своје успомене, све своје исписане странице. Свако дело које смо прочитали, све ликове које смо обожавали, сваки свет у који смо икада заронили се склапају као слагалица да би креирали наше личности.

Свако, па чак и људи којима не прија храпава хартија под прстима, или се боје да не потону у дубоке воде размишљања, или им мистериозни светови у којима је све могуће изазивају страх; сви људи су некад били деца, она радознала деца што посежу за књигама на последњој полици. Деца која су волела приче. Сви ми смо то задржали, јер свет се састоји од прича, чак и у овом времену од ког желимо да побегнемо.

Приче су значајне без обзира на број страна, јер дело може да има много речи, а опет, те речи звуче као празан одјек. Битне ствари немају количину; оне се допуњују и употпуњују, стварајући чудеса и свет пун могућности.

Сматрам да људи који говоре да не воле да читају једноставно нису пронашли праву књигу. Књиге јесу мале у поређењу са читавим универзумом, али њихов садржај увећава њихову масу. Замислите само, читав један свет сакривен иза чврстих корица који чека да буде откривен. Језик и приповедање су наше највеће благо, благо које инспирише, пружа утеху, веру, наду, љубав... а што је најлепше, не можемо га потрошити.

Лена Мићковић 7-1

МОСТОВИ

Многе песме су опевале и многе приче испричале лепоту коју носе мостови. Задивљени пролазници са две стране прилазе мостовима и на средини прелазе једну велику границу. На том месту сусрећу се они који прелазе мост са онима који плове испод моста или лебде изнад њега. Сви се крећу у исто време у четири различита правца света и нико никоме не смета. Тако мостови склапају мир између својих пролазника и величанственог простора у ком се налазе.

Под плавим небом, мостови се купају и огледају у воденим површинама. Време које тече испод њих, ветрови, поломљено грање и сломљена срца, све је то исписано на мостовима. На сликарским платнима сваки од ових детаља остао је сачуван у једном тренутку. Загледани у мостове можемо да приметимо колико су различити, а сви имају исту улогу, да спајају раздвојене стране и да раздвајају небески свод од тла. Стари дрвени и камени мостови су као слике из породичних албума, као наши пра пра рођаци, подсећају нас ко смо. Модерни челични мостови нам дају сигурност да ћемо у будућности премостити нека нова пространства. Мост може да буде и мама, чак је на исто слово. Раширених руку нас дочекује и вешто пребацује са једне на другу обалу. За мене постоји један посебан мост, а то је музика. Мислим да она спаја људе исто као мостови. Говори једним језиком за све народе разумљивим, буди лепа осећања и потреба је сваког човека.

Још један мост на слово м, молитва. Када нам је потребна помоћ или само захвалност за оно што имамо. За све мостове и за све што је човек успео да премости. Мама, Молитва, Мостови, Музика, Март...

Анелина Рајић, 5/1

УМЕТНОСТ ПОБЕЂУЈЕ СВАКО ЗЛО

Уметност је, по дефиницији, производ људског рада који има циљ да подстакне људска чула, ум и дух.

Међутим, уметност није само оно што се налази у музејима и на изложбама у галеријама. Уметност се не може изучити и проучити из неке књиге или ако нам о њој неко нешто исприча. Уметност се мора доживети. У појам уметности не спада само оних чувених девет, већ сваки рад у који је човек уложио љубав и вољу. Уметност је као таква свуда око нас. Неки је стварају без страха да је други неће разумети. Неки је само посматрају са стране, не усуђујући се да пробају. Уметност некад говори и о болу и о патњи, али је њен утицај на људе увек леп и позитиван.

Сви смо ми на неки начин уметници. Сви ми замишљамо, сликамо, стварамо и бојимо свет на свој начин. Помисао на неку уметност нас одводи негде далеко од стварности. Она нам омогућава да сами искомпонујемо нашу животну песму, насликамо нашу животну слику, напишемо нашу животну причу која ће на овом свету остати дуго после нас.

Уметност је прозор кроз који свет лепше изгледа.

Софија Вукашиновић, 6/3

Ликовни конкурс за ученике 1. разреда београдских основних школа

Друштво учитеља Београда у сарадњи са банком Социете Генерале Србије је 23. маја 2017. године ученицима 1. разреда основних школа са Звездаре уручило награде, књигу ДА ТИ КАЖЕМ НЕШТО, (илустрација песама Јована Јовановића Змаја) коју су они сами илустровали. Међу награђеним ученицима су и четири ученика наше школе - Дуња Марковић 1-1, Хелена Стојановић 1-1, Софија Исаиловић 1-3 и Лав Георгијев 1-2.

Мама треба да се чува, мама треба да се воли...

Друштво учитеља Топола је и ове године поводом 8. марта, Међународног дана жена, окупило наше најмлађе ученике. Одржан је ликовно-литерарни конкурс на тему „Мама треба да се чува, мама треба да се воли...“ на ком су учешће узели и ђаци наше школе. Међу многобројним радовима, књигом и дипломом награђени су радови следећих ученика:

- Ева Драгојловић I/4 – 2. место, песма „Моја мама Јелена“
- Софија Лазих IV/3 и Лена Видић IV/4 – 3. место, ликовни рад.

Честитамо!

Моја мама Јелена

*Моја мама Јеца,
зову је Переца,
џа чак и Олива.
Синоћ сам је снила
да је љрава вила.*

*Она је мноћо нежна,
она је мноћо бржна,
воли да ме мази,
да на мене љази.*

*Заћо ми је мила,
заћо ми је драћа,
у зајрљај јој лећим
већ са школској љраћа.*

Ева Драгојловић I/4

Мали хуманитарци

У суботу, 29. априла ученици 4. разреда наше школе су учествовали на Општинском такмичењу „Шта знаш о Црвеном крсту и добровољном давалаштву крви?“ Такмичило се 13 екипа из шест школа. Наша екипа освојила је високо 4. место. Деца су уживала и дружила се, а посебно им се допао ревијални део такмичења, где су имали прилику да виде реалистични приказ пружања прве помоћи. Упознали су се са теренском јединицом Црвеног крста Звездаре и волонтерима. Ученици су стекли знање о томе шта ради Црвени крст и на који начин помаже људима, а неки од њих ће бити будући волонтери.

Поводом

15. београдског фестивала писаца за децу „Витезово пролеће“, 11.6.2017. године у Сава центру, организован је фестивалски програм и свечана додела Витезових награда најталентованијим ученицима Србије. Међу награђеним, нашли су се и ученици наше школе. За своје ликовно и литерарно стваралаштво, књигом и дипломом, награђени су: Лара Ђорђевић I-1, Магдалена Петровић I-2, Анђела Павловић I-3, Миа Миловановић I-3, Јулија Јунис I-4, Сташа Стојковић II-1, Лена Ђорђевић II-1, Кристина Михајловић II-1 и Јана Живковић I-3.

Честитамо!

Државно такмичења из физике

Шабац, центар Мачванског округа угостио је 9. априла ове године учеснике Државног такмичења из физике. Домаћин је била ОШ „Николај Велимировић“, школа која годинама постиже запажене резултате из математике и физике.

Око 450 ученика из Крагујевца, Лознице, Ниша, Чачка, Шапца, Београда и других градова пристигло је дан раније или рано ујутру на сам дан такмичења. Ми смо поранили и око 8 сати смо стигли у школу да се пријавимо. Евидентирање пристиглих такмичара завршено је око 9 када је почела церемонија свечаног отварања. Након добродошлице коју су нам пожелели представници градске управе, кренуло је разврставање и распоређивање ученика по учионицама и салама. Свуда околу осећала се напетост у ишчекивању да се добију задаци. Физика је наука без граница, са толико врста задатака да нико не може унапред бити сигуран да ће их одлично урадити.

Након поделе тестова, тачно у 10 такмичење је почело. Задаци из масе и густине, електричне струје, рада, енергије и снаге били су изненађење за све. У физици је овако: на прво читање ништа није јасно, са другим је још увек све магловито, а тек када се после трећег преласка задатка добро размисли, идеје почињу да навиру. Иако је такмичење трајало 180 минута, време је пролетело.

Око 13 сати смо се окупили и са вршњацима и наставницима разменили прве устиске, а затим отишли на ручак и шетњу по овом лепом граду на обали Саве. У поподневним сатима су истакнути прелиминарни резултати, затим жалбе и на крају коначне листе. Додела признања обављена је наредног дана. Најбоље пласираним физичарима додељене су медаље, свим осталим признања.

Такмичење из физике је битно због пласмана, медаља, диплома, али и због припремних часова. Додатна настава на којој се припремамо за такмичења подиже ниво наше увежбаности и знања. На индивидуалним часовима се може научити много више од школског програма. Литература коју користимо је често средњошколска и, уз помоћ наставника, успешно је прелазимо. Зато бисмо свим вршњацима препоручили да се што више такмиче, стичу знања и спремни дочекају следећи ниво школовања.

Софија Вукашиновић, 6/3

Александар Јањић, 8/2

Српски језик

Општинско такмичење

Српски језик и језичка култура

Софија Вукашиновић, 6/3, 1. место
Милица Мијатовић Дешић, 6/3, 3. место
Ања Рађеновић, 6/3, 3. место
Урош Полексић, 6/3, 3. место
Софија Рајић, 7/1, 3. место
Лука Мијаковац, 5/3, 3. место

Књижевна олимпијада

Ива Гајић, 8/2, 1. место
Данила Даниловић, 8/2, 1. место
Софија Рајић, 7/1, 2. место
Александра Васиљевић, 7/2, 3. место

Градско такмичење

Српски језик и језичка култура

Урош Полексић, 6/3, 2. место
Милица Мијатовић Дешић, 6/3, 3. место
Лука Мијаковац, 5/3, 3. место

Књижевна олимпијада

Ива Гајић, 8/2, 2. место
Данила Даниловић, 8/2, 3. место

Кључеви мог Београда

Ове године, обележен је велики јубилеј – 150 година од када су кнезу Михаилу Турци на Калемегдану предали кључеве Београда. Тим поводом, организација Пријатељи деце Звездаре и Библиотека „Вук Караџић“, су реализовали ликовно-литерарни конкурс везан за празник града – „Дани Београда”: **Кључеви мог Београда**. Учесници конкурса били су ученици основних и средњих школа на Звездари. Ученица **Мина Благојевић IV-3** је освојила **друго место**, а **Даница Стевановић V-3** **треће место** на општинском нивоу. Награђене су књигом и дипломом.
Честитамо!

Географија

Софија Рајић 7/1,
1. место на општинском, 3. место на градском
Анђела Мркић 7/3,
1. место на општинском, 2. место на градском
Константин Јанковић 7/3,
1. место на општинском
Никола Бајић 7/2,
2. место на општинском, 3. место на градском
Вељко Ђуричић 8/2,
2. место на општинском
Алекса Стојанов 8/1,
3. место на општинском

ТИО

Марија Милетић 7-3, 1. место на општинском такмичењу
 Вељко Ђуричић 8-2, 1. место на општинском такмичењу

Енглески језик

Александра Давинић 8/1, 3. место на градском
 Војислав Адамовић 8/2, 2. место на градском

Луна Повреновић 6/2, полуфинале међународног НИРРО такмичења

Јелена Максимовић 6/2 полуфинале међународног НИРРО такмичења, 2. место у финалу

Сања Јањић 7/3 полуфинале међународног НИРРО такмичења

Петар Томић 7/3 полуфинале међународног НИРРО такмичења

Мелина Микић Божанић 7/2 полуфинале међународног НИРРО такмичења

Верска настава

Софија Рајић 7-1, 2. место на општинском

Михаило Јаковљевић 8-2, 2. место на општинском

Александар Јањић 8-2, 2. место на општинском

Читалачка значка

Већ неколико година ученицима наше школе додељује се и читалачка значка за највише прочитаних књига у току школске године. Ове године признање су добили - одељење 1-1 и ученици другог разреда Вукашин Срдић 2-1, Јован Радосављевић 2-2, Алекса Лукић 2-3 и Ленка Кузмановић 2-4.

Ликовна култура

Даница Стевановић 5-3, 3. место на општинском

Хемија

Софија Рајић 7/1, 2. место на општинском такмичењу
 Марија Милетић 7/3, 2. место на општинском такмичењу
 Петар Томић 7/3, 3. место на општинском такмичењу
 Александар Јањић 8/2, 3. место на општинском такмичењу

Физика

Софија Вукашиновић 6/3, 1. Место на општинском, 1. место на градском, 2. место на републичком

Уна Нешић 6/3, 2. место на општинском

Исидора Перовић 7/1, 3. место на општинском, похвала на градском

Александар Јањић 8/2, 2. место на општинском, 2. место на градском

Физичко васпитање

Кошарка (ученици 5-6 разред) прво место на општинском такмичењу

Кошарка (ученици 7-8 разред) друго место на општинском такмичењу

Михајло Марковић – атлетика 800 метара прво место на општинском такмичењу, треће на градском

Ника Брајевић – атлетика скок у даљ прво место на општинском такмичењу, четврто место на градском

На такмичењу Златна сирена ученик другог разреда Реља Жикић освојио је прво место на општинском и треће на градском такмичењу.

Биологија

Андреа Тадић 5-4,

1. место на општинском, 3. место на градском

Јелена Максимовић 6-2,

1. место на општинском, 2. место на градском

Милица Мијатовић Дешић 6-3,

1. место на општинском, 1. место на градском

Луна Повреновић 6-2,

3. место на општинском

Уна Нешић 6-3,

3. место на општинском

Алекса Стојанов 8-1,

2. место на општинском, 3. место на градском

Вељко Ђуричић 8-2,

2. место на општинском, 3. место на градском

Александра Тарајић 5-1,

1. место на општинском, 1. место на градском

Нина Костић 5-1,

1. место на општинском, 2. место на градском

Константин Јанковић 7-3,

2. место на општинском, 2. место на градском

Ирина Анђић 5-2,

1. место на општинском, 3. место на градском

Руски језик

Ивана Игњатовић 8-1,

3. место на општинском, 2. место на градском
Данила Даниловић 8-2, 3. место на општинском

На математичком такмичењу Мислиша,
Небојша Лазић 2-4 освојио је треће место.

Музичка култура

Лена Стаменковић 6/2,

1. место на општинском, 1. место на градском

Милица Ђоковић 6/4,

1. место на општинском, 2. место на градском

Лена Стефановић 5/4,

1. место на општинском, 3. место на градском

Нађа Јовановић 5/4,

1. место на општинском, 3. место на градском

Вања Буквић 5/4, 2. и 3. место на општинском,

Мија Брдар 5/3, 3. место на општинском,

Ивана Булатовић 6/3,

два трећа места на општинском,

Урош Полексић 6/3,

3. место на општинском

Математика

Игњат Маринковић 5/1, 2. место на градском
Анђела Антић 3/3, 2. место на општинском

Додела награда успешним такмичарима

У свечаној сали 29.5.2017. године директор школе Миомир Драгаш уручио је награде нашим најуспешнијим такмичарима. Ученици, њих 63 је награђено књигом за освојена нека од прва три места на општинским, градским, републичким и међународним такмичењима, а за спортске успехе појединачне и екипне, додељено је 24 захвалнице. Честитамо свим награђеним ученицима и желимо да и наредне године буду тако успешни.

Историја

Ђирић Андреј 5/2, 3. место на општинском, 2. место на градском

МОЈА БАЈКА

Некада давно у једној далекој земљи зла вештица је бацила клетву и зачарала једну реку. Пре много година клетва је бачена на реку која је протицала царством јер вештица, упркос свим својим моћима, није успела да јој промени ток по својој жељи. На некоме је морала да искали свој бес. Ако њој није од користи, неће бити ни људима. Њене чини ће онога ко се напије воде из те реке, претворити у животињу.

У том царству су живели један краљ и краљица који су добили кћер. Док је расла никад јој нису допустили да оде изван двора да се не би случајно напилa воде из реке. Једнога дана принцеза побегне из двора да види како изгледа остатак царства. Шетајући, нашла се у шуми. Дошетала је и до уклетe реке. Гледала је у бистру реку и пружила руку да дохвати воду и мало се освежи чистом водом. Након што ју је попила, чудно се осећала.

Видела је свој одраз у реци, али то није била она, већ прелепа срна.

Препала се и почела да трчи. Када је краљ сазнао да је принцеза нестала, одмах је послао људе у шуму да је потраже. Тражили су је три дана и три ноћи, али нико је није могао наћи. Једнога дана млади краљевић је кренуо у лов.

На нишану му се нашла срна какву до тада није видео. Полако је покушао да јој се приближи, али принцеза срна је из страха побегла. Пред краљевића се појави шумска вила, која му исприча све о срни. Рекла му је и једини начин да заустави клетву, а то је да одведе принцезу на извор реке и потопаи је у воду. Након три дана пронашао је зачану принцезу и смиреним гласом јој шапутао да зна начин за скидање клетве.

Отишли су на извор и урадили све као што је вила рекла. Од нежне срне, створила се прелепа девојка у коју се краљевић заљубио. Отишли су назад у двор где је принцеза испричала свом оцу шта јој се све десило. Краљ је био срећан и дао је руку своје кћери младом краљевићу. И у овој мојој бајци, као и у другима, живели су срећно до краја живота.

Вук Срејић, 5/2

КАД НИСИ НИ ВЕЛИКИ, НИ МАЛИ

- У реду људи, започињемо мисију „пубертет“. Поручнице, које су опције? Мхм, да... Време је за мисију „Икс“. Желим да прође што бурније... И да, детаљи мисије су вам до јутра на столу. Хвала на пажњи, вољно!
- У праву сте поручнице. Мора да изгледа што ружније и глупље. Запамтите, господо, детињство нам више није вођа, а ни пријатељ! Морамо што више да га упропастимо.
- Генерале, предлажем будуљице и спојене обрве!
- Одлична идеја, мајоре. Али постоји опасност од цеђења, а то сви знате. Индивидуа названа „мама“ је причала о томе.
- Господине, један од наших кадета, онај мали Пркосић, има добру идеју.
- Дођи, гуштеру. Шта имаш за нас?
- Господине генерале, знам да је чудно, али, уз сво дужно поштовање, господине, мислим да је време да покренемо програм „Вишеструка негација“.
- Господе боже! Па то нико није урадио већ годинама! Али, добро. Ако нас већ толико мрзе, њих двоје заслужује баш то. Тако ми мутирања, момци, дајте им све што имамо, више нисмо мали, али да бисмо постали велики покренућемо све најопасније мисије. Господо, видимо се сутра.
- У реду нареднице. Вршите своју дужност и наредите следеће мисије: „Велики зној“, „Мутирање“, „Бркати“ и „Крзнени пазух“. Детињство, било је лепо служити те, али, већ је време да овог ружног створа, познатог по имену Константин, одведемо до звезда.

Константин Јанковић, VII-3

БЕОГРАДСКИ ЗНАЦИ ЛЕПОТЕ И НЕПРОЛАЗА

Највећи српски православни храм, једно од главних обележја Београда, налази се на општини Врачар, на којој сам рођена. Црква је обложена белим мермером, има четири звона, и куполу чији крст прелази висину од 80 м. Због тога се овај храм, од чије величине и лепоте застаје дах, види са свих прилаза граду.

Не знам, да ли ова прелепа црква која као огромна бела голубица, лебди над Светосавским тргом, лепше изгледа дању, окупана светлом сунца и неба, или ноћу под тајанственим светлом рефлектора и месечине. На платоу испред храма, између фонтане и Народне библиотеке, на пољанама са љуљашкама и клупама, на брдашцу под ногама Карађорђу, ми, врачарска деца смо провели многе ведре и безбрижне сате. Јурцали смо до самог улаза у храм, по глатким плочама возили ролере и бицикле, хладили се у базену док смо веровали да нас нико не види. Наша граја и смех су се стапали са гласном мелодијом звона. Вече бисмо дочекали на љуљашкама, уморни од игре, у топлој загрљају раскошне врачарске лепотице. Храм нам је постао други дом, место коме се увек враћамо, где нам је мирно и топло у души.

Најлепше успомене из мог детињства везују се за то место – седење на клупи са мајком, различита годишња доба, рана другарства, радост и мир. Духовна енергија коју је Свети Сава дао српском народу, у овој прелепој цркви још увек избија из тог светог места.

Јулија Николић 5-3

Мали победник

Поводом Петог фестивала поезије београдских основаца „Мали победник”, Култарт и Културни центар Раковица, организовали су конкурс за избор најбоље написане песме. Финално такмичење одржано је 30.3.2017. године, а на њему су наступали и рецитовали своје песме и ученици наше школе: Александра Давинић VIII-1, Таја Чуровић IV-1 и ученици IV-3 одељења Александар Лелић, Анастасија Антић, Давор Вучетић, Евтимов Лара, Јана Живковић, Лана Миловановић, Ники Николић, Николина Николић и Мила Петровић. Међу дванаест најбољих малих финалиста нашла се и Анастасија Антић IV-3 са песмом „Моја породица”. Сви учесници конкурса награђени су књигом - Зборник песама.

Честитамо! О овим младим и талентованим песницима ће се још чути и писати.

МОЈА ПОРОДИЦА

*Волим мамино лице грајо
и кад са брајом осмех делим,
џајина реч је моје блајо,
џородица шјо волим је срцем целим.*

*С џајом кад учим нема дилеме,
редом се џамји лекција свака,
чак и кад љујиијо викне на мене,
знам да ме воли, школа није лака.*

*А када мама сјреми колаче,
једва сјијну да џојрају дан,
воли их чак и наше мало маче,
јер диван се мирис шири кроз сјан.*

*С брајом се џонекад џосвађам мало,
џа обоје казне џајја и мама,
алј знам да ијак и њему је сјало,
да будемо сложни на крају дана.*

*Они су моје највеће блајо,
шјо се у срцу себично чува,
све шјо је мило и у души грајо,
сунчано месјо кад кошава дува.*

Антић Анастасија IV-3

Прву награду на ликовном конкурсy за карикатуру Мали Пјер добила је Николина Николић 4-3.

Сва лица мога града

Син две реке, Саве и Дунава, спокојно лежи на њиховим грудима и на срцима преко два милиона становника. Заштићен је чврстим бедемима неуништиве Калемегданске тврђаве и поносним Победником. Тако несавршен, сија заводљивим сјајем класичне градске гужве и буке. Окићен светињама у виду Храма Светог Саве, Цркве Ружице, Саборне цркве, Цркве Свете Петке и осталих, подсећа нас на наше порекло и религију коју смо вековима чували и бранили. Обликован од стране радника, а усавршен од стране интелектуалаца, одише мешавином мириса напорног, поштеног зноја и превртљивих скупих парфема. Пружа огромну добродошлицу свим странцима и љубазно им се обраћа на њиховом језику, али уједно поштује и своје људе.

Нови мостови, који чврсто повезују речне обале сијају у свим бојама. Београдски Зоолошки врт је пун разноврсних врста животиња, које у наш град доносе дивљину далеких предела. Савршено нашминкана Кнез Михајлова дневно је прегажена хиљадама туриста. Она је ту да покрије све недостатке оних осталих, мрачних улица које ишаране графитима и смећем никада неће осванути поред назива Београд.

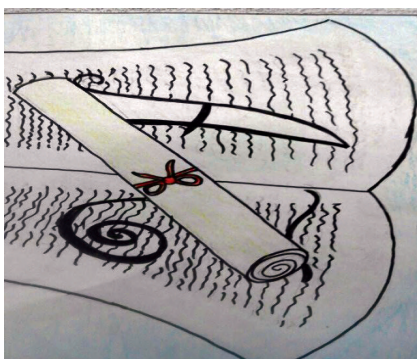
Када се спустимо са висина, у које смо се винули заједно са похвалама о свом граду, када се пробијемо кроз гомилу туристичких брошура и чланака које красе дотеране слике и полу-измишљени текстови, доћи ћемо до реалне слике, која није толико примамљива. Оронуте зграде осликане сивим смогом једину тунку живота добијају од шаренила непристојних графита. Неуредне улице затрпане смећем и паркираним аутомобилима нису погодно место за шетњу, а изломљени паркови далеко су од безбедног места за игру. Свака наша стара српска кафана у којој се гласно славило, гордо туговало а још снажније волело, замењена је новим модерним кафићем испуњеним журбом и нервозом. Класични натписи на ћирилици сада су на латиници, а још чешће на страном језику.

Онај стари српски дух давно је потиснут, али никада неће бити изгубљен. Ипак нас са свих страна чува српско царство, испод наших ногу прах погинулих војника, а изнад наших глава светлост њихове душе.

Александра Давинић 8-1

Рад Мине Благојевић 4-3, 2. место на ликовном конкурсу - Кључеви мога града

Читајући добре писце...

Одвек су ми старији говорили да треба да читам и да уживам у књижевним делима. Временом сам схватила да није све једно које дело читате, нити ко га је написао. Читајући добре писце схватила сам пуну лепоту читања.

По мени, један од најбољих писаца, за сва времена јесте Бранислав Нушић. Када читам његова дела не само да их проживим и осетим већ и схватим боље свет око себе. Поуке из његових дела не треба само читати, већ и применити у свом животу. Нешто што разликује Нушића од осталих писаца, јесте што нам он кроз хумор, дочарава озбиљну ствар. Због њега гледам другачије на живот, позитивнија сам и срећнија. Схватила сам да живот није бајка, али да и у најтежим ситуацијама треба да се понашам као да је бајка. 'Срећа је увек варљива, а невоља не' тај његов цитат ми је исто доста помогао. 'Срећа је варљива...'; али ја бих требала да се потрудим да буде што чешћа. '...а невоља не' треба да увек будем на опрезу и да невољу и тугу потискујем срећом.

Он није једини добар писац, наравно, али на мене је оставио велики утисак и научио ме, да волим живот и гледам све са позитивне стране и кроз хумор. Јер тако је и лепше, па што онда да не улепшамо себи живот?

Бојана Ерцеј 7/1

Драга мама

Поклонићу ти мали цвет
Ал дала бих ти цели свет.

На облаку да одмориш
И загрлиш све што волиш.

Да се увек будиш срећна
И да ниси тужна, сетна.

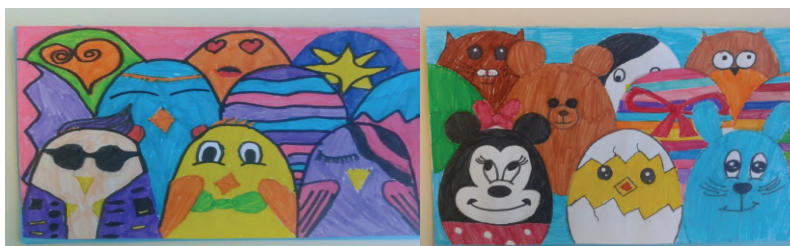
Сунце нек обасја те
Твоје руке чаробне.

Руке које грле, теше
Које све проблеме реше.

Звездица ти свака сијала
За све што си мени дала.

Јер на свету си ми све
И знај мама волим те!

Анђела Голубовић II/2

У гостима код Трнове Ружице и принца

Једна вест кружила је градом
да су краљ и краљица саградили дворца крадом.
Принцези и принцу направили су изненађење,
у највећи дворца следило им је усељење.

Дуго су се паковали,
док се нису спаковали.
Када су у дворца дошли,
у разгледање соба су пошли.
Све им се свидело.

То је изашло на видело.
Имали су војску, стражаре, слуге,
а зидови су им били ишарани бојама дуге.
Позвали су ме у госте.

Кад вам кажем,
ништа не лажем.
Док смо сви спавали, на врата је неко почео да куца,
а кров дворца је почео да пуца.
Животима војника дошао је крај,
јер их је убио велики змај.

Принц је остао упоран
иако је био уморан.
Пришао је камену
и из њега извадио чаробну пушку.
Соба је била у пламену,
али је принц погодио змаја у њушку.
Змај је пао

и одједном је нестало.
И на крају приче, чуј ме свете,
живели су срећно и добили дете.

Јана Живковић IV-3

Београд, мој завичај

У Београду сам се родила, као и генерације пре мене, моји преци из блиске и далеке прошлости. Своје детињство, памтићу по њему, по свим лепим успоменама које су за њега везане.

Путовање у прошлост обиласком задужбина и културних установа биће део мог одрастања. Београдско и Југословенско драмско позориште, Установа културе Вук Караџић, Музеј града Београда и Николе Тесле, Библиотека града Београда и Историјски архив Београда, само су неке од ствари које нас подсећају на то колико је наш град богат. Вечити сведоци времена попут Калемегдана уче нас да не заборавимо где живимо и какву историју имамо као народ. Колико је само пута Београд сведочио о покушајима да га униште, да од њега остане само pepeo и заборав на велелепне зграде, установе културе и утврђења. Неки су у томе успели, али ти ожиљци нас јачају да наставимо даље и да гледамо позитивне стране данашњице. Ипак, није све уништено, јер је тло по којем ходамо и ваздух који удишемо исти онај који су народи пре нас удисали остављајући за собом времеплов у далека времена када је овај град и настао.

Поред лепих ствари у којима уживамо, налазе се и делови града који су услед немарности других разорени. Графити, смеће на улицама и веома загађен ваздух, чине ово место искривљеном сликом појединаца. Уместо да чувају нашу историју и сећање на оно што јесмо, људи не обраћају пажњу и без разлога скривају овај лепи град. Многи почињу да дижу руке од поправљања нечега што је неко други покварио и уништио. Трудим се, да као и остали добронамерни људи, очувам успомене на далеку прошлост и чињеницу да се неко пре нас трудио да овај град изгради јер немам други завичај.

Лена Блајковић 7-1

Срећа није срећа ако се не подели

У животу постоји много вредних ствари: љубав, здравље, успех, другарство... Али, само једна, подразумева задовољног човека, а то је срећа.

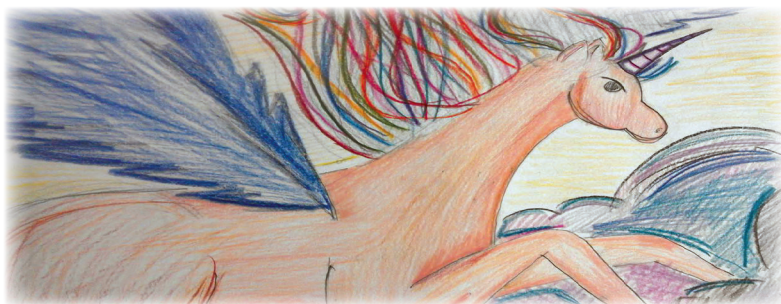
Разлога за срећу, такође, има много. Некоме је то једноставно сунчан дан, некоме петица у школи.

Када размишљам о срећи, не размишљам о њеном разлогу. Оно што ми је важно, јесте да ли могу некоме да испричам шта ме чини срећним, да ли могу са неким да је поделим? Јер, срећа је већа ако се шири и ње увек има довољно.

Мене радује леп дан, мирно одспавана ноћ, добар друг, мамин загрљај, мирис чоколадних мафина недељом ујутру, мој драги мачак Џеки Чен, успех у школи, купање на великој, пешчаној плажи. И све то делим са мамом, татом, сестром, братом, баком, другом...

Зато кажем да сам срећан дечак. Срећа је свуда око мене и свуда око мене су људи са којима је делим. Јер, срећа није срећа ако се не подели.

Виктор Рајковић 4/4

Памтићу само лепе тренутке

У овој школи сам провела четири незаборавне године. У те четири године сам доживела прву петицу, прву свађу, прво пријатељство, прво написано слово и текст.

Школа је једна авантура. У њој наилазимо на разне препреке, али је увек ту неко ко ће бити уз нас и пружати нам подршку. У тој авантури стичемо нове пријатеље, образовање, културу и пре свега савете за наш будући живот. О нама

увек брину људи који су ту да нас подрже и ставе на прави пут. У школи задајемо себи прве животне циљеве. У њој упознајемо себи и изграђујемо сопствено мишљење о смислу живота. У авантури одрастања школа не може све сама урадити.

Ту су и пријатељи да нас утеше и са нама поделе срећу. Када пријатељу поверимо тајну знамо да ће остати скривена и баш због тих врлина ће и њихово име бити на рођенданском списку.

Много лепих сећања је скривено у мени и „ослобађаћу их“ када ми буде било потребно да се присетим колико волим ове четири године.

Када помислим на пети разред, у мени се буди напознат осећај. Нисам сигурна шта ће да се догоди, али имам предосећај да ће то бити почетак једне авантуре.

Јована Илић 4/4

15. МАЈСТОРСКИ СОНЕТ

За сваки трачак наде нађе се
нешто да га сломи,
А свака суза кује нове катанце.
Створиће своје Сунце
Разорним сјајем да ту тугу гони.

Екстеријер њихових мисли као осмех
Ћутљиво све муке крије.
Не знам шта би они да је није.
Ех те маске што им прашта грех.

И ти украси лажне хвале
Топле речи што их бодре
У секунди све су пале.

Жестоком борбом опет су на врху
Несигурно, али чврсто
Ево среће поново држи их за руку.

Александра Давинић 8-1

из сонетног венца,
овом 15. мајсторском сонету
претходи још 14 сонета

МАМА

Мама је диће које се воли,
не само кад ручак лепо скува,
маму не сме да заболи,
чак и кад дејше чува.

Мама ће све за нас да уради,
чак иако је понекад боли и мрзи,
она ће из невоље да нас извади,
да нас не савлада овај животић брзи.

Мама мене увек њојло мазе,
и њу је да ми њесмице чииа,
мама ће заувек на мене да њазе,
и кад њорасићем да ме за здравље њииа.

Зайо је мени мама све на свеиу,
јер она ме воли све до неба,
уз њажњу и нежност у мамином њакетиу,
све на крају буде онако како њиреда.

Свако мало диће на њланетиу,
да воли маму ће умеиу.

Давор Вучетић IV-3

КАД БИ ПРОГОВОРИЛА МОЈА КЛУПА

На први поглед, ја сам само једна обична школска клупа, оронута и исцрпљена. Сва моја лепота и сјај одавно су избледели.

Сећам се свог првог дана у школи. Била сам тако срећна и поносна на себе. Чинило ми се да сам најлепша и најблиставија међу свим клупама, све је на мени сијало од лепоте. Радовала сам се сусрету са децом, једва сам чекала свој први школски час. Нестрпљиво сам очекивала њихово дивљење, али узалуд.

Деца ме нису ни примећивала. Служила сам им као ослонац за свеске и уморне лактове током дугих часова, а чим би zazвонило школско звоно, трчали би напоље не обазирајући се на мене. Тада би се жалила старијим клупама, а оне су ми равнодушно одговарале да је то наша судбина и да не разумеју шта сам друго очекивала.

Тако сам временом и ја постајала равнодушна. Дозвољавала им да на мене спуштају велике тешке торбе, некада ме огребу оловком или шестаром или ме грубо одгурну руком када прођу поред мене. Али, ја их ипак волим. Знам да сам њихов највернији пријатељ и да једино мени поверавају своје највеће тајне.

Зато ми и недостају. Ноћу, када падне мрак и све утихне, једино што желим је да ујутру поново чујем веселе дечје гласове.

Марко Тошковић IV-3

ЧУВАРИ ПРИРОДЕ

Чувари природе су ту
да је чувају.
Никад не бацају смеће
да проблеме немамо веће.

Чувари природе чувају воде
да немамо веће незгоде.
Они не бацају амбалажу
јер је носе на рециклажу.

Док чувари природе постоје
људи не треба да се боје.
Природу сви треба да волимо
и планету нашу сачувамо.

Леа Марић 2-1

МАМА

Мама је као пролеће лепа,
највише волим
када ме мазе и тепа.

Мама је нежна као поветарац,
и ја сам њен омиљени
школарац.

И када је насмејана
и када сузе брише,
мене мама воли највише.

Миа Иланковић I/4

У оквиру продуженог боравка, у нашој школи, организована је још једна радионица. Ученици II-2 и II-3 су са учитељицом Маријаном Поповић, учествовали у радионици "Сва деца воће воле!" Правиле су се разне воћне салате и цедило воће, а сокићи су подељени другарима из других одељења. Разговарало се о здравој храни и како воће помаже у расту и развоју деце. Ученици су уживали, дружили се и научили нешто више о здравој исхрани.

У организацији Града Београда, ДКЦ Београд и Установе културе „Вук Караџић“ организован је дочек Српске Нове године за децу, на Тргу бајки испред општине Звездара. Ученици другог разреда су присуствовали концерту хора Чаролија и учествовали у неколико радионица. Добили су пригодне поклоне и лепо се дружили са својим вршњацима.

Посета Филолошком факултету Разговор о поезији са професором Михајлом Пантићем

Старим степеницама Филолошког факултета, моја професорка српског језика, Снежана Костић и ја, стигле смо пред велика, уска, дрвена врата кабинета професора Михајла Пантића. Журиле смо да стигнемо у заказано време, када професор држи консултације својим студентима, она која одавно више није студент и ја која ћу то можда постати за неколико година. Мислим да смо имале нека, не сасвим јасна очекивања...

Испред кабинета је било неколико наизглед нервозних студената, који су листали мноштво папира. За разлику од њих, ја нисам имала разлога за нервозу и опуштено сам причала са својом наставницом. Након неколико минута чекања, чуле смо дубок, помало промукао глас како нас позива да уђемо. Високе витрине које су досезале сам плафон биле су пуне старих књига и заузимале су већински део просторије. Преко пута врата, налазио се прозор са старим оквиром. Са моје десне стране налазио се сто и две столице. Сто је био од неког тамног дрвета, затрпан књигама и папирима и сведочио је да за њим седи човек који много чита. Професорка српског ме је представила, саопштивши и разлог нашег доласка. Разговор није трајао дуго. Од професора Пантића сам добила три савета која су важна за свакога ко се као и ја бави поезијом и упушта у песничке воде.

Први савет је био да не журим. Рекао ми је да се сваки велики уметник на крају стиђи својих првих дела и да зато нема потребе да журим .

Други савет био је да не очекујем превише јер у свету уметника, нити постоји најбољи, нити бити добар значи успети и прославити се.

Трећи савет био је да читам што више.

Захвалиле смо се професору који је поред свих обавеза нашао времена да нас прими и сада већ спорим, али сигурним кораком упутиле смо се ка школи и уобичајеним школским обавезама. Наставница ми је рекла да не заборавим савете које ми је професор Пантић дао и да су они и животни савети. Надовезала је на њих и своје размишљање да се уживоту заиста не треба много журити јер је он иначе кратак, да не треба много очекивати посебно не од других, али свакако да од себе и да стално треба читати и себе изграђивати у свему што радимо.

Александра Давинић 8-1

Култура у просвети – сарадња наше школе са Дечијим културним центром

Представници наше школе, проф. ликовне културе Верица Ђурђевић и психолог школе Наташа Јовановић су са ученицима одељења 5/3 присуствовале свечаном отварању реновираног Дечијег културног центра у Таковској 8, након 60 година. Психолог школе је са Дечијим културним центром радила више заједничких акција: „У сусрет матури“, „Култура као васпитна акција“, „Луткафест“, „Клуб међународног пријатељства“ , „Радост Европе“ и друге.

У програму је учествовала у оквиру мјузикла о научнику Николи Тесли ученица 6/2 Лена Стаменковић.

Посета Београдској филхармонији

Ученици другог разреда су 30.3.2017. године са својим учитељицама и неколико родитеља били у посети Београдској филхармонији.

Слушали смо изузетно дело за децу из циклуса концерата за децу – „Путовања миша Мије“. За диригентском палицом био је Радан Јовановић. Београдска филхармонија је посебну пажњу посветила избору дела које служи за музичку едукацију деце, њихово упознавање са инструментима и увођење у свет оркестарске музике. Према стиховима Лазе Лазића које интерпретира глумица Милена Моравчевић, миш Мија обилази различите европске земље, путује кроз Шпанију, Велику Британију, Италију, Француску, Немачку и Србију. Кроз карактеристичне примере из музичке литературе приказују особености тих земаља, а Мијине пустоловине деца могу да прате и на илустрацијама Јелене Косовац Савић.

Деца су веома пажљиво слушала концерт нашег најбољег симфонијског оркестра. После концерта, ученици су уживали у игри и дружењу у парку.

Задовољни и пуни утисака вратили смо се у школу са жељом да поново посетимо филхармонију и слушамо неки концерт за децу.

Посете позоришту

Ученици другог разреда су у школској 2016.-2017. години са својим учитељицама четири пута посетили позориште „Бошко Буха“ и гледали представе: „Петар Пан“, „Пепељуга“, „Аладинова чаробна лампа“ и „Успавана лепотица“.

Прочитавши ове редове, рекли бисмо: „Четири пута, стварно је можда и доста...“ Али, никад није доста „Пепељуге“, „Петра Пана“, „Аладина“ и „Успаване лепотице“! То врло добро знамо, јер сваки пут када бисмо отишли у позориште уживали бисмо у новој причи о одрастању једне принцезе, причи о правој љубави, о вечитој борби између добра и зла, о сукобу љубави и дужности, о потрази за сопственим „ја“. И вероватно о још много чему.

Очигледно да постоји нека магија у овим бајкама. А како и не би постојала кад су ту осим Принцезе и Принца, Петар Пан и Добра вила, и бундева која постаје кочија, ту је и ни мање ни више него пет добрих вила, и она обавезна зла, заједно са својим помоћником Мачком, принцезини родитељи и принчеви,....

Ми смо уживали гледајући ове представе и позивамо и вас у необичан свет бајки. Упознајте главне јунаке ових прича па сами просудите колико на ваше другове и другарице личе!

Шта је то филхармонија?

*Кад се скупи хор музички,
И чујеш оркестар људачки,
Као и све остале инструменте,
То значи да филхармонија свира
и покреће те.*

*У сваком великом граду постоји она,
Од Париза до Лондона.
И Београд своју има,
То поносно кажем свима.*

*Свако се за то ноћ лепо обуче,
Не носи кућне хаључе,
Неко држи цвет у коси,
Ваљда се то тако носи.*

*Родитељи обавезно нека се сеће,
Филхармонију мора видети свако дете,
Јер тамо се чаролија ствара
У филхармонији нико се не смара.*

Таја Чуровић IV-1

BELGRAD

Исидора Перовић
7-1

-Belgrad ist die Hauptstadt der Republik Serbien.
 -Sie hat 2,5 Millionen Einwohnern.
 -Belgrad liegt an der Mündung der Save und Donau.
 -Sie ist eine der ältesten Städte Europas.
 -Im Serbischen bedeutet Belgrad „Weiße Stadt“.
 -Belgrad ist rund 7000 Jahre alt und hat eine unruhige Geschichte. Sie beginnt irgendwann in der Steinzeit, geht über die Kelten und Römer bis heute.
 -In Belgrad gibt es viele interessante Orte für Touristen.
 Zum Beispiel: Festung Kalemegdan, der Dom des Heiligen Sava (eines der größten orthodoxen Gotteschäuser der Welt), Nikola Tesla Museum, Knez Mihailova Straße, Belgad Zoo, usw.
 -Belgrad ist auch für seine gute Küche bekannt.

-Београд је главни град Републике Србије.
 -Има 2,5 милиона становника.
 -Београд лежи на ушћу Саве у Дунав.
 -Један је од најстаријих градова Европе.
 -На српском -Београд значи „Бели град“.
 -Београд је око 7000 година стар и има бурну историју. Она почиње у камено доба и преко Келта и Римљана до данас.
 -У Београду има много занимљивих места за туристе.
 На пример: Калемегдан, Храм Светог Саве (једна од највећих православних богомоља на свету), Музеј Николе Тесле, Кнез Михајлова улица, београдски Зоолошки врт, итд.
 -Такође је познат по доброј кухињи.

Уз звуке природе

Крајем фебруара наставница музичке културе Светлана Коркановић одржала је огледни час музичке културе у одељењу VII-1 на тему „Изворне песме и композиције инспирисане биљкама; биљке као лек“. У креативној атмосфери остварили смо осврт на стваралаштво европских и српских романтичара, инспирисано природом.

Ученице VII-1: Бојана Ерцег, Софија Рајић, Лена Благојевић и Кристина Марјановић су својим излагањем о стваралаштву композитора Стевана Стојановића Мокрањца и Петра Илича Чајковског, успешно спојиле музичку уметност са природом и лековитим својствима биљака.

Синтетички карактер уметности романтизма наглашен је балетском кореографијом ученице Кристине Марјановић.

Група ученика V-2 (Нађа Поточник, Сара Бајровић, Вук Срејић, Филип Вујовић и Алекса Бранковић) је маштовито израђеним радовима (на тему „Цвеће“), изложеним на табли употпунила доживљај и позитивну атмосферу на часу, коме је активно присуствовала психолог школе, Наташа Јовановић.

На питање психолога школе како им се свидео час, група ученика је одговорила да ће га памтити.

Светлана Коркановић (проф. музичке културе)

Златна сирена 2017. године

Чланови секције музичке културе успешно су наступали на Општинском такмичењу соло певача и малих вокалних састава „Златна сирена“, одржаном у прелепој свечаној сали МШ „Владимир Ђорђевић“, (22.02.2017) са проф. музичке културе Светланом Коркановић.

Освојили су 11 награда:

- Лена Стаменковић (VI-2) - 1. место
- Нађа Јовановић (V-4) - 1. место
- Лена Стефановић (V-4) - 1. место
- Милица Ђоковић (VI-4) - 1. место
- Вања Буквић (V-4) - 2. место
- Миа Брдар (V-3) - 3. место
- Нађа Јовановић (V-4) - 3. место
- Ивана Булатовић (VI-3) - два 3. места
- Урош Полексић (VI-3) - 3. место
- Вања Буквић (V-4) - 3. место

Светлана Коркановић (проф. музичке културе)

„Лик Русије“

Као и сваке године и ове се одржао конкурс „Лик Русије“. Овај конкурс обухвата разне области као што су: цртање, рецитовање, снимање филмова, писање и још многе друге. Награђивање победника је било у Руској школи, 25. априла. У нашој школи смо заједно са професорком Драганом Бајчетом и студентима са Филолошког факултета снимили филм „Аленькиј цветочек“ односно „Лепотица и звер“. Овај филм је освојио друго место и поред дипломе и похвала, добили смо и LG мини линију за нашу школу. У филму су глумили Урош Блажић 8/1, Павле Ђорђевић 8/1, Ивана Игњатовић 8/1, Сара Которчевић, Катарина Поповић и Ненад Андрејић из шестог разреда. Поред филма посебно смо снимили и „Песњ о вешем Олеге“ коју рецитује Ивана Игњатовић 8/1, која је освојила прво место и као награду је добила мобилни телефон. Захваљујемо се наставници Драгани Бајчети која је напорно радила са нама.

Ивана Игњатовић 8-1

Ивана Игњатовић 8-1

„Живая классика“

Трећег марта, у Руском дому, се одржао међународни конкурс „Живая классика“. Из 84 земље је укупно учествовало десет милиона ђака који имају од 10 до 16 година. Нашу школу су представљале Милица Миљковић 8/2 и Ивана Игњатовић 8/1. Прва четири такмичара ће у јуну представљати нашу земљу у Москви. Ивана Игњатовић је освојила пето место и похваљена је за изражајно казивање текста Антона Павловича Чехова „Радость“.

Ивана Игњатовић 8-1

„Поэзии чарующии строки“

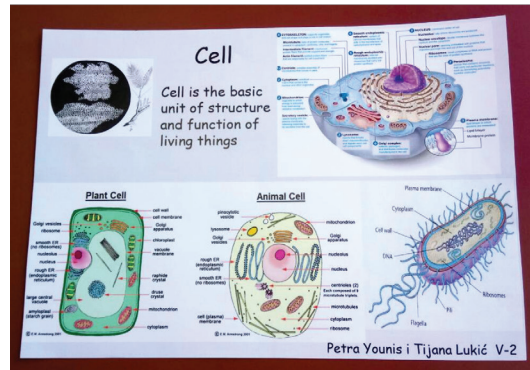
У Руском дому се 21. марта одржао конкурс „Поэзии чарующии строки“. На овом конкурсy су учествовали ђаци основних и средњих школа. Нашу школу су представљали Данила Даниловић 8/2 и Ивана Игњатовић 8/1. Победници су били проглашени 22. марта. Данила Даниловић је освојио друго место у категорији за изражајно и осећајно рецитовање. Ивана Игњатовић је освојила прво место у општој категорији за ђаке од 14 до 18 година. Подршку нашим ђацима пружила је и наставница руског језика Снежана Марковић.

Ивана Игњатовић 8-1

Огледни час на тему ћелија одржале су 15.5.2017. године наставнице енглеског језика Оливера Томић и наставница биологије Снежана Илијев у одељењу 5-2. Час је почео уводом на српском језику о основним појмовима везаним за ћелију и њен изглед. Пројекат су направиле и представиле - Теодора Ђурић, Магдалена Ђомлија, Нађа Поточник, Алекса Бранковић и Сара Бајровић. На енглеском језику у виду реп извођења о ћелији су говорили Ирина Анђић, Милица Кукањац, Филип Вујовић, Андреј Ђирић, Олег Недељковић и Марко Косовац. На крају је представљен пројекат, о важним терминима који се користе у уџбенику и песме, Петре Younis и Тијане Лукић.

Сара Бајровић 5-2

Cells, cells they`re made of organelles try and pull a fast one, the cytoplasm gels the nucleus takes over, controlling` everything the party don`t stop` till the membrane block the scene inside the vacuole, we can float around for hours running round with chloroplasts, lovin` sounlight showers. Cells, cells, they`re made of organelles.

Међународни дан планете Земље

Дан планете Земље обележава се 22. априла како би јачали еколошку свест јавности и указали на изазове за добробит наше планете и живот који нам пружа. Различитим догађањима и акцијама скреће се пажња људи на опасност која прети животу на Земљи. Циљ је да се људима покаже проблем који се свакодневно погоршава, а углавном подразумева последице прекомерне потрошње енергије и загађења околине.

Идеја обележавања Дана планета Земље први је пут представљена 1969. године, а службено се обележава од 1992. када је на Конференцији УН-а у Рио де Жанеиру усклађен програм за побољшање одрживог развоја. Општа скупштина УН-а је 2009. године, 22. април, прогласила међународним Даном планете Земље, који је први пут обележен 22. априла 1970. у Сједињеним Америчким Државама. Данас се обележава у 190 земаља света, а у Србији се обележава од 1990. године. Широм света се организују бројне акције и манифестације које за циљ имају подизање нивоа еколошке свести, едукацију и мотивацију грађана да се активно укључе у борбу за очување планете на којој живимо. Овим даном пружа се помоћ човеку да поново успостави контакт с природом, размисли о загађењу ваздуха и воде, радиоактивном зрачењу, прекомерном коришћењу ненадокнадивих извора енергије и многим другим проблемима који поред тога што утичу на друга жива бића утичу и на нас. Научници упозоравају да је човек својим деловањем довео до драстичног загађења животне средине. Велики број биљних и животињских врста широм света налази се пред изумирањем, што може довести до озбиљног нарушавања читавог екосистема и биолошке разноврсности. С обзиром да смо ми сами највећи кривци, морамо урадити све што је у нашој моћи да поправимо оно што смо уништили.

Александра Давинић 8-1

HIPPO Competition is an International English Language Competition that has been traditionally organized by Global Input and Global Hippo Association since 2013.

The competition is open for pupils from 9-19 years old and all schools. Pupils can apply individually or as a group from school. It's a competition which promotes the English language, challenges students around the globe to compete in the English language knowledge, and improves the co-operation between teachers.

Every year more and more pupils apply from Primary, High schools and Private Schools from many countries.

Main goal of the competition is to connect students from different countries and different cultures, to bring them together and make them all part of a multicultural family.

Through the competition the students get familiar with the internationally recognized exams in English.

There are three test: reading, listening and writing.

The competition has three rounds: preliminary round, semi-final round and final round.

The preliminary round is held in registered LCCI centers or state and private elementary and high schools.

The semi-final round is held in bigger towns in each of the participating areas.

The final round is held in Lido di Jesolo (Venice), Italy.

The students are put in 5 categories based on their age.

This year students born in 2005 and younger are in HIPPO 1 category, students born in 2004 and younger are in HIPPO 2 category, students born in 2002 and younger are in HIPPO 3 category, students born in 2000 and younger are in HIPPO 4 category, and students born in 1998 and younger are in HIPPO 5 category.

Aleksandra Davinić 8/1

H I P P O 5th International English Competition in English Language *English without borders*

The final round took place in Lido di Jesolo, Italy, on May 14, 2017. This was the final round of the competition, bringing together around 80 competitors from Europe and some other parts of the world (Asia and Africa). There were five categories of contestants from primary and secondary schools. Competitors from Serbia were very successful and won several prizes.

Before the finals, there were two more rounds of national Hippo competitions across the competing countries. There were about 16,700 competitors in the first round. Only 2,500 contestants qualified for the second round.

I went to Italy with my teacher, Olivera Cvetkovic. We stayed there for three days. On the first day, we went out to see the town.

The competition was held on the second day. The final test had four parts: reading, listening, writing and speaking. All the competitors were great and wanted to be the best. I won the second place and was really happy. And so was my teacher.

A short trip to Venice was scheduled for the last day of our stay, but due to rain, Venice was flooded so we couldn't go for a visit.

I must say that it was a wonderful experience for me. First time in Italy, winning a prize, making new friends from other countries, etc. already make me look forward to going to this competition next year again.

2ND PLACE

STUDENT: JELENA MAKSIMOVIĆ
TEACHER: OLIVERA CVETKOVIĆ
SCHOOL: OŠ IVAN GORAN
KOVAČIĆ - BEOGRAD
COUNTRY: SERBIA

Jelena Maksimovic 6/2

Congratulations and a big THANK YOU to all participants in the EFL competitions for making this school year such a great success!

Jelena Maksimović 6/2 *2nd place Final round International Competition Hippo 2*
Vojislav Adamović 8/2 *2nd place Regional English Language Competition for 8th Graders*
Aleksandra Davinić 8/1 *3rd place Regional English Language Competition for 8th Graders, preliminary round International Competition Hippo 3*
Luna Povrenović 6/2 *Semi-final round International Competition Hippo 2*
Melina Mikić-Božanić 7/2 *Semi-final round International Competition Hippo 3*
Petar Tomić 7/3 *Semi-final round International Competition Hippo 3*
Sanja Janjić 7/3 *Semi-final round International Competition Hippo 3*
Danilo Danilović 8/2 *Municipal English Language Competition for 8th Graders*

Once again, CONGRATULATIONS !
Your EFL teachers

ЈАПАН

По јапанској митологији Јапан је настао након хаоса и раздвајања неба и земље у коме су поред богова који су представљали почетак стварања, настали и духови. Ти духови су се звали Изанаги и Изанами, брат и сестра, који су изродили јапанска острва и друге богове.

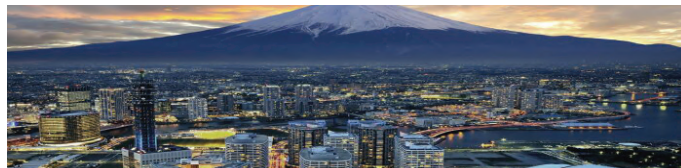
Јапан је држава у којој се сударају и боре две јаке стране - једна вековима

стара која и даље живи у мачевима древних самураја и модерна чији животни век тек почиње. Те две стране уз минималне сукобе данас живе у потпуном спокоју и чине Јапан занимљивом државом. Сачињен од 4 главна острва Хокајдо, Хоншу, Шикоку и Кјушу, познат је и као земља излазећег сунца. Јапан се налази у вулканској зони на Пацифичком ватреном кругу. Дуж свих острва се осећају честа слаба подрхтавања тла и повремене вулканске активности, а малу острвску државу од свега 377.835 км² неколико пута у деценији руше разорни земљотреси праћени цунами таласима, што је не спречава да буде дом неких од најлепших светских грађевина и идеална туристичка дестинација. Немилосрдно море није једина ствар која одваја Јапан од остатка света, он се издваја својим огромним напретком због кога је далеко изнад свих других држава. Јапанци немају идеалне природне услове, нити велики број сировина, али из других земаља увозе све што им је потребно и стварају производе високог квалитета. Поред недостатка сировина, недостаје им и простор, али су они научили да вешто реше тај проблем. Управо решавањем тог проблема настали су познати јапански вртови са минијатурним бонсаи дрвљем. Умерена клима са сва четири годишња доба варира од регије до регије, а свако годишње доба прослављено је великим традиционалним фестивалом. Око 73% земље је брдовито, са планинским ланцем који се протеже преко главних острва. Многа брда и планински обронци се обрађују све до врха, а на свакој већој равници су се развили важнији градови. На западу од Русије, Северне и Јужне Кореје одвојен је Јапанским морем, а на југозападу од Кине га раздваја Источнокинеско море. Источну страну Јапана заплјускује Тихи океан.

Главни и највећи град је Токио, а остали већи градови су Јокохама, Осака, Нагоја, Сапоро, Кобе, Кјото, Фукуока, Кавасаки и Саитама.

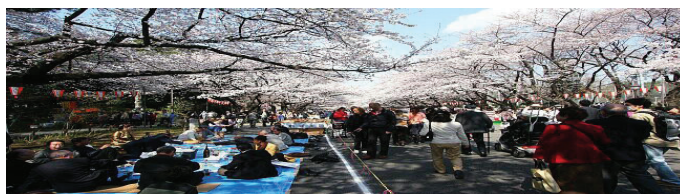
Током прошлих векова, највећи део главног града два пута је уништен - у великом земљотресу 1923. године, па у бомбардовањима 1944. и 1945. године. Оштећене су зграде, али то није зауставило ову метрополу да сија у пуном сјају.

Токио има око 13 милиона становника, док преко 20 милиона људи сваког дана путује из околних подручја ради посла.

Центар је јапанске политике, економије, културе и образовања, као и град у коме је престо јапанског цара. Он је и главни пословни и финансијски центар источне Азије, а такође и представник културе Јапана са преко 100 000 занимљивих дестинација. Меиџи џингу се налази у Токију. То је Шинто храм посвећен душама цара Меиџија и царице Шокен. Цар Меиџи је умро 1912, а царица Шокен 1914. године. Након њихове смрти храм је изграђен у спомен на њих. Храм се састоји из три дела: Најен, унутрашњи део, Гајен, спољни део у коме се налази Меморијална галерија фотографија и спортски терени, и Меиџи меморијални хол.

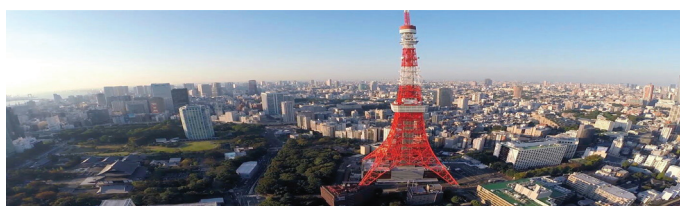
Парк Уено је јавни парк у Токију. Настао је 1873. године, на земљишту које је пре припадало храму Канђи. Уено је један од првих јавних паркова у Јапану, а створен је по угледу на западњачке паркове. У њему се налази низ музеја, акваријума и јавних институција. Познат је и због пролећног цветања трешњиног цвета и фестивала повезаног ханамија. У саставу парка се такође налази и зоолошки врт са преко 3600 животиња.

Токијска палата је резиденција јапанског владара. Палата се састоји од главне зграде, приватне резиденције владарске фамилије, архиве, музеја и административних канцеларија. Саграђена је на месту где се некада налазио стари Едо замак и заузима простор од пет квадратних километара.

Токијски торањ је комуникациони и посматрачки торањ који се налази у токијском кварту Минато, у Шиба парку у Јапану. Са висином од 332.5м, Токијски торањ је друга највиша грађевина у Јапану. Конструисан је по узору на Ајфелову кулу, решеткастог је типа и офарбан у интернационалну наранџасту боју ради ваздушног саобраћаја. Изграђен је у децембру, 1958.год, а основна намена овог торња је био туризам и изнајмљивање антена.

Токио је такође пун музеја као што су Токијски национални музеј, главно налазиште јапанске уметности и антиквитета. Едо-Токио музеј у коме се налази све из Едо периода. Незу музеј који садржи највећу колекцију јапанске уметности и многи други. Токио је и највећи модни центар у Азији са улицом Харађуку у Шибубја области. Харађуку је познат широм света као центар јапанске модерне поп културе и моде. Садржи огроман избор ресторана и бутика и највеће светске фирме.

Јапанска престоница је град са два лица, хаотичан и гласан или смирен попут зена. У њему се преплићу две апсолутне супротности - древна јапанска култура ношена у рукама геиши на кишобранима од бамбуса и у ветру који затвара врата спокојних храмова и модерни високи солитери од стакла у којима се преликава лепота града.

Александра Давинић 8-1

СА ПУТОВАЊА

Сазнао сам да ћу са породицом посетити New York само дан пре поласка, што је моје изненађење учинило још већим, а доживљај овог путовања још интересантнијим. На пут смо кренули толико рано да ни у авиону још нисам сасвим схватио да ли сањам или заиста путујемо тако далеко. Након десет сати лета, и гледања неколико blockbuster филмова из понуде авио компаније, стигли смо у New York. Ове промене временских зона учине као да је пут трајао само три сата, али повратак изгледа као да траје цео дан...

Док смо се возили метроом од аеродрома John Fitzgerald Kennedy до центра града, прошли смо кроз Queens, једну од пет градских четврти, али наравно нисам могао видети делове града кроз које пролазимо. А онда, кад смо изашли са станице метроа, нашли смо се у центру Manhattan острва. Нисам могао ни замислити да негде може постојати тако велики град, са солитерима који додирују небо, са људима свих раса и професија који увек негде журе, са највећим богатством и сиромаштвом на једном месту.

Тада сам сазнао и да су ово острво Холанђани купили од Индијанаца из племена Lenape још давно у седамнаестом веку за само 22 долара, и саградили прво утврђење и град са називом New Amsterdam, на месту где се данас налази део града Down Manhattan, баш тамо где је био и мој хотел.

Ово је вероватно град са највише добрих ресторана, из свих крајева света. Ипак, овај град је још познатији по многим другим знаменитостима (Statue of Liberty, Carnegie Hall, Madison Square Garden, Empire State Building, Wall Street...) и по многим догађајима из модерне историје (оснивања Уједињених нација, 9/11, страдање оснивача групе Beatles, John Lenopa, настанка Marvel стрипова...).

На сваког досељеника у Америку доскоро је највећи утисак остављала Статуа слободе (Statue of Liberty), јер су бродови са досељеницима морали управо туда да прођу на

свом путу кроз Hudson River на путу до лука овог града и срца Америке. Ова статуа је досељеницима уливала веру у бољу будућност, слободу, правду и неизмерне могућности.

Брзо се развијао овај град, захваљујући вредним људима који су се овде досељавали и градили га. Овде се доселио и радио и Никола Тесла, по коме је један познати корнер добио назив.

Један од симбола успеха вредних људи су и зграде пупут Empire State Building, Wall Street Stock Exchange (Њујоршка берза), Supreme Court of New York, али и успомене на некада највеће зграде на свету, Tween Towers, где се данас граде још веће зграде. До данас је сазидана једна, а започета је изградња и друге зграде, које ће заменити Tween Towers куле, срушене 11. септембра 2001. године. Овај град је познат и по највећем парку на свету, Централ парку, који се може препешачити само ако сте у доброј кондицији, и који посети преко 25 милиона људи годишње...

Поред самог Централ парка налази се један од најпознатијих природњачких музеја, the American Museum of Natural History, познат по томе што је ту снимљен филм „Луда ноћ у музеју“.

У овом граду вероватно сви народи света имају свој четврт, али су најпознатије China Town и Little Italy.

Много тога још може да се каже о New Yorku, али ја сам овде провео само пет дана, надам се, ипак, довољно дуго да могу да пренесем барем део атмосфере и духа овог града.

Филиј Малишић, V4

ПОСЕТА СПИСАТЕЉИЦЕ

Пре извесног времена, читали смо књигу “Ово је најстрашнији дан у мом животу” коју је написала Јасминка Петровић. Имали смо ту срећу да упознамо аутора те интересантне књиге 26. априла 2017. године. Сусрет је уприличен за ученике 5/1 и 5/2, а повод је био и Светски дан књиге.

Тог дана сви смо трчећи стигли у библиотеку ишчекујући тамо списатељицу. За почетак нам се представила и почела да нас уводи у главну тему сусрета. Када смо јој саопштили нека наша општа размишљања о читању, почели смо да дискутујемо о прочитаној књизи.

Питали смо је за инспирацију, колико јој је требало времена да напише књигу, који јој је омиљени догађај из те књиге, када је постала писац, да нам објасни неке ситуације из књиге и томе слично. Након што је одговорила на та многобројна питања, подсетила нас је на књигу “Ово је најстрашнији дан у мом животу”, читајући неколико одломака из тог дела. После сваког пасуса, који би прочитала, размењивали смо мишљења о том одломку и ликовима.

Пред крај посете је наговестила тему једне њене веома награђиване књиге “Лето кад сам научила да летим”. Нашим другарима који су ту књигу прочитали, дала је реч да је прокоментаришу и кажу своја запажања. Нажалост, брзо је дошао крај часа. Сви смо се окупили око стола поред кога је књижевница стајала да би нам написала посвете на књигама и да би направили једну фотографију са њом. Атмосфера је била врло пријатна и опуштена, књижевница врло непосредна и једноставна.

Касније нам је наша разредна (Мира Марковић) рекла да смо добили пуно похвала од Јасминке Петровић и да су јој се допали наши коментари, наш начин размишљања и доживљај књижевног дела.

Упознавање писца је врло узбудљиво и лепо искуство, па се надам да ће нас у скорије време посетити још неко од њих.

Нина Косић, V/1

Годишњица ослобођења Београда од турске власти

После 1860. године народ у Србији почео је све више да се буни против Турака. У Београду се 3. јуна 1862. (по старом календару) догодио инцидент код Чукур чесме, где су турски војници убили српског дечака са крчагом. Српски војници су се умешали у обрачун и за освету Турци су бомбардовали Београд. Кнез Михајло Обреновић је затим одлучио да затражи интервенцију великих сила.

Октобра месеца 1866. године кнез је послао писмо Мехмед-Ружди паши у Цариград, тражећи да градове-тврђаве: Београд, Шабац, Смедерево, Кладово и друге, напусти турска војска. Министар иностраних послова Али-паша са владом, се у почетку, противио овом захтеву. Без подршке великих сила Турци су ипак пристали на кнежев захтев. Кнез Михајло је затим прихватио позив султана и лично са пратњом одлази у Цариград 20. марта 1867. године (по старом календару). На двору га је султан свечано дочекао и предао му берат (указ) о враћању наших утврђења у српске руке. Последњи чин овог кнежевог успеха одиграо се почетком априла 1867. године на Калемегдану.

Српски књижевник и дипломата Коста Христић овако је описао предају кључева после 346 година турске окупације: „Дочек је био тријумфалан; поред пристаништа и Саборне цркве стајала је упарађена војска и силан народ поздрављајући кнеза. Пред великом школом стајала је упарађена ђачка чета великошколаца. На цветни четвртак 6. априла 1867. године кнез Михајло је свечано примио кључеве од последњег мухафиса (заповедника) Али-Риза паше. Када дође до смене српских и турских војника на градском беду, сви стари Београђани се побожно прекрстише. Најзад се у Горњем граду на великој бандери подигла српска застава. Кнез Михајло на белом арапском коњу, праћен српским и турским официрима, свечано уђе у Београдску тврђаву.” (Овај догађај је овековечио први српски фотограф Анастас Јовановић).

Место где је српски кнез примио кључеве од турског заповедника означено је спомен обележјем 1967. године на стогодишњицу овог догађаја. Споменик је урадио вајар Михајло Пауновић и место на ком се овај споменик налази јесте улаз у Калемегдан из правца Кнез Михајлове улице.

Априла месеца 2017. године навршава се 150. година од одласка Турака из Србије.

Лена Блајковић 7-1

Час у библиотеци

Нашу школу је 29. марта 2017. године посетио писац Слободан Станишић.

Том приликом, ученици четвртог разреда упознали су се са делима познатог писца и учествовали у разговору са њим.

Уображени болесник

Последње дело светски познатог комедиографа Жан-Батиста По- клена Молијера „Уображени болесник”, поставио је на сцену српски ре- дитељ Јагош Марковић. У договору са наставницом српског језика, Мир- јаном Марковић и наставницом руског језика, Драганом Бајчета, ученици 7/2 и 7/3 су 1. априла 2017. године посетили “Југословенско драмско по- зориште” (ЈДП). Неки од нас и први пут. Давала се представа “Уображени болесник”. Позориште је било препуно људи који су са нестрпљењем че- кали почетак представе, односно почетак забаве и смеха. Молијер у овом делу критикује савремену медицину (надрилекарство, шарлатанство) и

понашање појединца (хипохондрију), али и друштво и породице које пате од похлепе и себичлука. Током представе Арган (Драган Мићановић) умишља да је смртно болестан, и уз подршку своје жене Белине (Радован Вујовић) која се удала за њега из интереса, постаје још болеснији. Обузет својим себичлуком и похлепом све ради да помути сре- ћу својој младој ћерки Анжелики (Марта Бјелица) да се уда за свог вољеног Клеанта (Младен Совиљ). Ради својих интереса Анжелики отац намеће младог доктора Тому (Бо- јан Димитријевић) за мужа. У представи се појављује њихова служавка Тоанета (Јелиса- вета Сека Саблић) која баш и није у добрим односима са Арганом и његовом женом, али подржава Анжеликину и Клеантову љубав. На крају појављује се глас разума, Арганов брат, који му говори да он заправо није болестан, него да умишља. Његова бољка и мно- ге бољке друштва су разоткривене и излечене.

И појединац и друштво доживљавају катарзу. Смех је благотворан и лековит. “Ко- медија мора да ради на томе да поново присвоји терапеутску друштвену функцију.” (реч редитеља)

Да не заборавимо остале глумце који су ову комедију учинили још смешнијом: Горан Шушљик, Власта Вели- сављевић, Небојша Миловановић и Милош Јевтовић. Препоручујем да погледате ову представу и уверите се у пра- ве вредности овог друштва данас и увидите лепоту ЈДП-а, и лепоту позоришта - вечите школе за народ. Ми смо се баш лепо провели и дуго по завршетку представе руке су нам бриделе од десетоминутног аплауза.

Александра Васиљевић, 7/2

Десет година од смрти песника Стевана Раичковића

Стеван Раичковић познати српски песник, преводилац, есејиста и академик, рођен је 5. јула 1928. у Нересци, код Кучева. Родитељи, који су били учитељи, стално су мењали место службовања. Детињство је провео у више села и градова Србије. У својој двадесетој години дошао је у Београд где је студирао на Филозофском факултету, затим је радио као новинар. Он је један од наших најпознатијих песника. Његов песнички свет чине природа, тишина, усамљеност и хармонија. Раичковић је написао и објавио око двадесет збирки песама, седам књига за децу и неко- лико књига есеја. Почео је јако рано да пише, прву песму објавио је 1945. године, а 1950. године изашла је његова прва збирка песама “Детињство”. Следећа књига песама изашла је 1952. године - ”Песма тишине” која је једна од најпознатијих. Стеван Раичковић има много збирки песама, неке од њих су: “Балада о предвечерју”, “Касно лето”, “Тиса”, “Камена успаванка”, итд. Поред књига за одрасле писао је и књиге и песме за децу. Његова прва збирка на- мењена деци, била је збирка приповедака “Велико двориште” а затим збирка песама “Дружина под Сунцем”, за коју је 1960. године добио награду “Невен”. Такође, објавио је препеве модерних руских и словенских песника, као и низ есеја и записа о поезији. Превео је и Шекспирове сонете. Његова дела превођена су на више језика. Стеван Раичко- вић преминуо је 6. маја 2007. године.

Александра Рисњевска 7-3

ТЕМАТСКИ ЧАСОВИ

У првој недељи априла поклопиле су се наставне јединице из два предмета, срп- ског језика и историје. Обрађивали су се грчки митови. Идеална прилика да се органи- зују тематски часови у 5/1 и 5/2. На првом часу наставница српског (Мирјана Марковић) обрадила је са нама задату лекцију и најавила корелацију са историјом (Јоца Стојков). Затим нас је поделила у групе (групни рад, рад у пару) и одредила о којим митским ју- нацима и боговима ћемо радити пројекте (Зевс, Атина, Посејдон, Прометеј, Пандора, Орфеј и Еуридика...). Искористићемо своје знање из историје, али истражити и друге изворе. Захтеви су били да испричамо митове на основу прикупљеног материјала и илу- струјемо их ликовима цртаним руком. Навели бисмо на крају изворе и препоручили својим другарима књиге, цртане или игране филмове чији су главни јунаци грчка бо- жанства. На другом часу су презентовани радови у које је уложен велики труд, што се и види на фотографијама. Сви смо се дружили, учили и научили много тога без велике муке, а уз велико задовољство. Крајњи резултат ће бити изложба радова у школском холу.

Анђелина Рајић, 5/1

Дисово пролеће

Владислав Петковић Дис био је један од значајнијих српских песника и велики родољуб. Рођен је 10. марта 1880. годину у Заблаћу близу Чачка. Преминуо је 16. маја 1917. године. Радио је као учитељ и царински службеник. Био је извештач са фронта током Балканских ратова. У Београду 1911. године, Дис издаје своју прву збирку песама „Утопљене душе“, а након две године и другу збирку песама под називом „Ми чекамо цара“. Његове најзначајније и најпознатије песме су „Тамница“, „Можда спава“ и „Нирвана“. Током Првог светског рата одлази у Француску, а при повратку у Грчку, задесила га је несрећна судбина, брод на коме је пловио пресреће немачка подморница код Крфа и он бива потопљен. Сваке године у част његовог рођења, у Чачку се одржава манифестација под називом „Дисово пролеће“, која се у овом граду одржава у континуитету од 1964. године. Највећа имена српског песништва гостовала су за претходних четрдесет и више година и понела престижно Дисово признање. Поред главне награде за животно дело, „Дисово пролеће“ подстиче и стваралаштво младих, па сваке године награђује најбољи рукопис за необјављену збирку песама.

Сара Мијатовић 7-3

140 година од рођења Исидоре Секулић

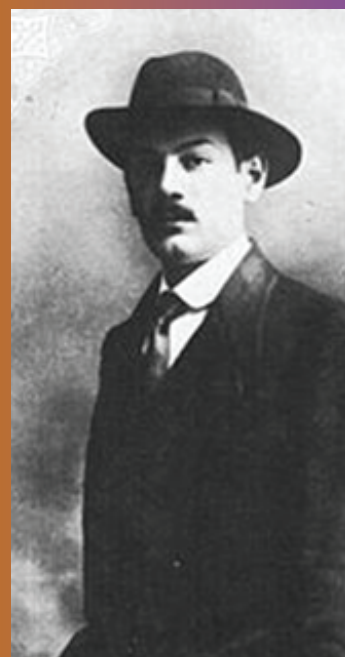
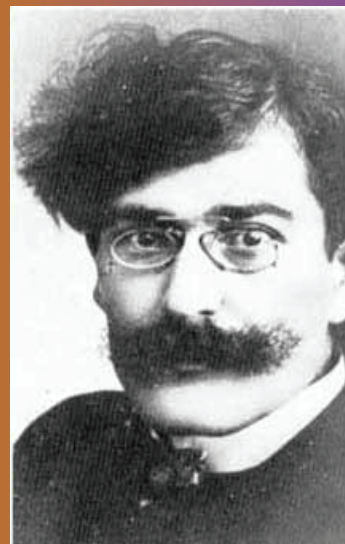
Српска књижевница, академик и прва жена члан Српске академије наука и уметности, Исидора Секулић, рођена је 16. фебруара 1877. године у бачком селу Мошорину код Титела. Детињство је провела у Земуну, Руми и Новом Саду. Школовала се у Новом Саду, Сомбору и Будимпешти. Радила је као наставница у Панчеву, Шапцу и Београду. Докторирала је 1922. године у Немачкој и била је први председник Удружења писаца Србије. Исидора Секулић је важила за најобразованију Српкињу свога времена. Била је веома уважени писац, преводилац и тумач књижевних дела. Већ је својом првом књигом, збирком приповедака „Сапутници“, скренула пажњу на себе. Написала је многа књижевна дела, као што су књига путописа „Писма из Норвешке“, роман „Ђакон Богородичне цркве“, збирка приповедака „Хроника паланачког гробља“. Писала је и о познатим писцима: Бранку Радичевићу, Ђури Јакшићу, Лази Костићу, Иви Андрићу и многим другим. Исидора Секулић је умрла је 5. априла 1958. године у Београду. Сахрањена је као што је и желела, скромно, без венаца, говора и помпе, а 2015. године на Топчидеру, подигнут јој је споменик.

Сања Јањић 7-3

МИЛУТИН БОЈИЋ

Милутин Бојић био је српски песник, писац и књижевни критичар. Рођен је 19. маја 1892. године у Београду. Борио се за слободу Србије у Балканским ратовима, као и у Првом светском рату. У овим тешким временима написао је збирку песама „Песме бола и поноса“, овој збирци припада и једно од његових најпознатијих дела „Плава гробница“. Био је песник туге и бола за судбином српског народа. Песничка патња га је обузела још у раној младости када се Србија нашла на раскршћу ратова. Песникова отаџбина се још није опоравила од Турских ратова. Избили су сукоби са суседима – Бугарима, а ускоро и са Аустроугарском што је истовремено био увод у Први светски рат. Србија се тако нашла у периоду своје најтеже историје у непрекидном ратовању од 1912. до 1918. године. Данас је незамисливо херојство и храброст српског војника који је у најтежим зимским условима прешао преко албанских планина и стигао да се опорави и победи на Солунском фронту. Бојић је кроз своје песме овековечио српског војника са шајкачом и бајонетом који је победио надмоћног непријатеља. Бојић није доживео крај Првог светског рата и осећање победе, али је својим песмама подигао књижевни споменик ратним друговима и народу. На Крфу и на острву Виду српски народ подигао је спомен обележје изгинулим и преживелим борцима тог највећег страдања нашег народа. Бојићева песма је химна српској војисци којом се и данас одаје поштовање у тишини и шапату морских таласа пуних туге. Сећање на песникову стогодишњицу враћа нас у време поштовања српске историје и незаборав за дела која нам је овај песник оставио.

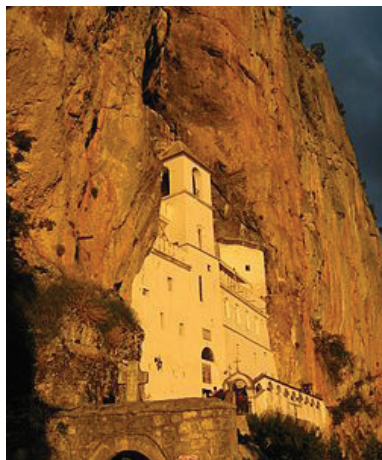
Анђела Мркић 7-3

Манастир Острог

Овогодишње првомајске празнике сам провео са породицом на једном краћем путовању од четири дана, а једну ноћ смо провели под Острогом. То је стварно јединствен и несвакидашњи доживљај. Острог сам доживео као место где се човек напуни духовношћу и божанском енергијом. Тамо су сви људи били насмејани и задовољни. Иако је било тро- струко више људи, него што може жалио и сви су били срећни. Оно што се ширио код кивота Светог Василија, сам људе који су причали на разним пут да би стигли на Острог. Био сам чашћа. Острог је манастир Српске Гори, између Никшића и Подгорице, греда. Горњи манастир се састоји из а друга Ваведу Пресвете Богороди- Острошког. Доњи манастир је посве- највеће ходочасничко место на Бал- којима ходочасници могу да преспава- из свих крајева света. Године 2005. из- је црква Светог мученика Станка, у ко је био чобанин кога су Турци мучи- побегли њихови противници. Након мученика Станка су биле очуване. У Острошког. У њихову моћ исцељења и утехе, верују подједнако и хришћани и муслимани. Василије Острошки рођен је у 17. веку, у селу Мркоњићи у Поповом пољу као Стојан Јовановић. Током живота је живео у манастирима Завала и Тврдош, па се после осамио у манастиру Острог. Свети Василије Острошки је велики чудотворац чија су чуда позната и изван граница Српске православне цркве. Његово свето тело није иструлило већ 300 година. Црквица у којој се налазе мошти Острошког Свеца испуњена је пријатним мирисом који задивљује све посетиоце. Чињеница да тело Светог Василија још није иструлило је једно чудо које се може објаснити светим животом овог Свеца.

да стане у конаке за спавање, нико се није ме је посебно очарало је и диван мирис који Док смо чекали да уђемо у манастир, чуо страним језицима и који су прешли велики поносан што сам и ја био део једног ходо- православне цркве који се налази у Црној Смештен је у стени на планини Острошка две цркве. Једна је посвећена Часном крсту, це у којој се налазе мошти Светог Василија ћен Светој Тројици. Манастир Острог је кану, зато око манастира постоје конаци у ју. У њега долазе верници свих религија и међу горњег и доњег манастира подигнута којој се чувају његове шаке. Мученик Стан- ли и убили јер им није показао пут којим су откопавања његовог гроба, шаке Светог Острогу се чувају мошти Светог Василија

Михајло Перовић 7-1

БЕОГРАДСКА КАТЕДРАЛА, ЏАМИЈА И СИНАГОГА

Као главна исламска богомоља, данас у Господар Јевремовој улици бр. 11, налази се Бајракли џамија. Назив је добила по барјаку који се на њој истицао као знак за једновремени почетак молитве у свим џамијама. Задужбина Сулејмана II, подигнута између 1660. и 1668. године, једина је џамија од некада многобројних на тлу Београда. Током своје историје више пута је рушена или је мењала функцију. За време аустро-тур- ских ратова била је претворена у католичку цркву. После обнове у 19. веку, коју су предузели српски кнезови, постаје главна градска џамија. Бајракли џамија једна је од 273 џамије и месцида (посебне исламске богомоље), колико их је у турско доба било у Београду. Испред џамије се већ пет година за редом одржава "Бајрамска софра", традиционални обичај поводом празника Рамазански бајрам.

У Крунској улици налази се жупа Христа Краља као најстарија и цен- трална жупа Баограда. Почеци жупе сежу у средину 19. века, али само као "мисија", јер у Србији није било ни бискупа, ни бискупије, а ни цркве-храма. Средином 20. века постављен је први бео- градско-смедеревски надбискуп. Тада су се богослужења одржавала у јединој цркви-капели за като- лике у Београду, у склопу зграда аустроугарског конзулата, на данашњем месту зграда и цркве-хра- ма Христа Краља. Дана 15.12.1927. године, засвирале су и прве оргуље у Србији, које и данас обogaћују молитву. Као централна жупа, катедрала Христа Краља је задржала неке посебности - то су миса за дипломате, веронаука за децу и разни сусрети - верски, међуверски и друштвени.

У Улици маршала Бирјузова бр. 19, налази се Сукат Шалом, Колиба мира, синагога јеврејске заједнице Београда. Ова синагога је шеста коју су јеврејске заједнице у Београду градиле кроз своју историју. Зграда је сазирана 1925. године. У темељима синагоге је узидана двоје- зична, хебрејско-српска повеља коју су потписали рабин Шланг, краљ Александар Карађорђевић I и краљица Марија. У Улици цара Уроша налазила се стара сина- гога која је изгорела у пожару у Другом светском рату. Данас се преко пута места где се налазила стара синагога налази Јеврејска општина и музеј Јеврејске културе. Назив Сукат Шалом, Колиба мира, добила је 2002. године и она данас служи као једини јеврејски храм у Београду.

Софија Рајић VII/1

АТЛЕТИКА

Општинско такмичење је одржано на тркачкој стази Олимп, 27.04.2017. године. По лепом и ветровитом дану дошли су скоро сви представници различитих школа Звездаре. Наша школа је имала неколико својих представника. Било је веома напето у свакој дисциплини, али смо изборили пласман на градско такмичење у две дисциплине - скок у даљ и трчање на 800м. Наши представници на граду биће - Ника Брајовић 4-1 скок у даљ и Михајло Марковић 8-1 у трчању.

Градско такмичење је одржано 11.5.2017. године, на стадиону "Рајко Митић" познатијем као Маракана. По врелом дану дошло је преко 500 ђака основних школа да би се такмичили у својим дисциплинама. Наша ученица Ника Брајовић из 4-1, се такмичила чак са две године старијим девојчицама. Остварила је одличан успех скочивши 4.34м и заузевши 4. место у дисциплини скок у даљ. Михајло Марковића из 8-1 се такмичио у дисциплини трчања на 800м. Одличним трчањем са завршним временом од 2 минута и 21 секунде, Михајло је заузео 3. место на граду и тако освојио бронзану медаљу и похвалницу. Наша школа је веома поносна оствареним успесима наших ђака и такмичари су били похваљени од стране наставника и директора школе. Честитамо представницима наше школе на добрим успесима на овом такмичењу.

Њено име је Победа

Стари Грци су међу својим богињама имали и Нику, богињу победе. Ученица наше школе, одељења IV-1, зове се управо тако, Ника Брајовић. Победница је дворанског, атлетског првенства Београда у дисциплини скок у даљ, а заузела је четврто место на градском такмичењу у конкуренцији старијих ученика. Измерите око 4,5 метара, колика је дужина Никиног скока, па ћете схватити колики је њен таленат и труд на тренинзима. Што се тиче броја 4, њега нећете срести у Никиној ђачкој књижици, јер су тамо као војска постројане петице. Уз вољу и труд, скочићете и ви до својих успеха.

учиоша Лазар Марковић

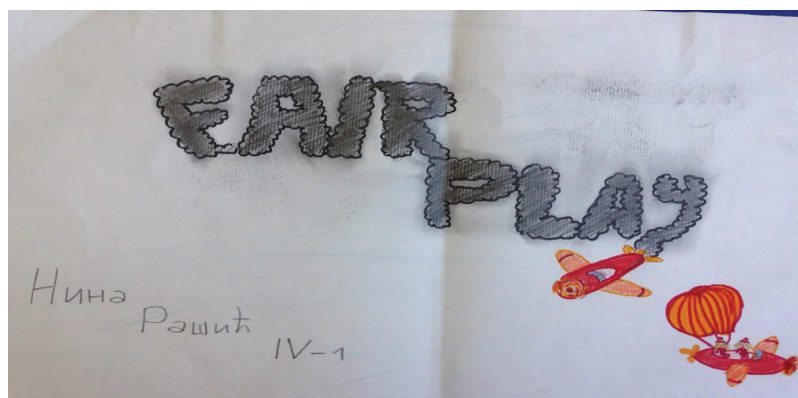
ПЛЕСНО ТАКМИЧЕЊЕ

У суботу, 20.5.2017. године, одржано је Међународно плесно такмичење у Загребу, у Хрватској. Плесна школа „Врачар“ наступила је са своје три групе. Једна од група „Happy feet“, чији је члан Мила Петровић IV-3, освојила је прво место у старосној категорији млађи од 14 година. Победници су награђени златним пехаром и дипломама. Мила се плесом бави четири године. Учествовала је на разним такмичењима и освојила бројне награде и признања.

Честитамо!

Фудбалски, фер-плеј турнир

У току јуна, у нашој школи је одржан турнир у фудбалу под називом „Четвртаци – фудбалски зналци“. На турниру су учествовале екипе ученика четвртог разреда. Екипе су биле мешовите, па су девојчице и дечаци показали свој таленат. Завршни дан турнира започет је песмом, глумачким и плесним тачкама наших ученика. Занимљиви цртежи креативних ученика употпунили су лепу атмосферу турнира. Прво место заузело је фер-плеј понашање учесника, а екипе су се бориле за преостала места.

Атлетски тробој ИГК 2017. године

Поводом Дана школе за ученике четвртог, петог, шестог, седмог и осмог разреда организовали смо Атлетски тробој. Атлетски тробој чине три дисциплине: трчање 30 м, бацање медицинке и скок у даљ. Прво смо на часовима извршили такмичење у оквиру одељења. Победник одељења квалификовао се у финале.

Финални дан је био доста напоран и занимљив, како за такмичаре тако и за гледаоце. Након завршеног надметања уследила је анализа резултата на основу које су проглашени апсолутни победници по разредима.

4. разред – девојчице – Ника Брајевић - 4-1; дечаци – Димитрије Миљковић – 4-1
5. разред – девојчице – Јања Теофиловић – 5-1; дечаци – Новак Стокановић – 5-2
6. разред – девојчице – Маша Младеновић 6-3, дечаци - Димитрије Чановић – 6-4.
7. разред – девојчице – Леа Марчетић 7-3, дечаци - Петар Томић - 7-3.
8. разред – девојчице – Ива Полексић 8-2, дечаци - Михајло Марковић - 8-1.

"Мале школске олимпијске игре ИГК 2017"

Поводом Дана школе за ученике првог, другог и трећег разреда организовали смо мале школске олимпијске игре. Игре чине забавни полигон који је потребно што брже и прецизније одрадити. Прво смо на часовима извршили демонстрацију забавног полигона и мерење времена за сваког ученика. Након анализе резултата формирали смо репрезентације одељења које су чиниле три најбрже девојчице и три најбржа дечака.

Код ученика првог разреда победник такмичења је било одељење 1-4 са временом 2,39, 2. место одељење 1-3 са резултатом 2,40, 3. место одељење 1-1 са резултатом 2,51 и 4. место 1-2 са резултатом 2,59.

Код ученика другог разреда победник такмичења је било одељење 2-4 са временом 2,13, 2. место одељење 2-3 са резултатом 2,21, 3. место одељење 2-2 са резултатом 2,22 и 4. место 2-1 са резултатом 2,25.

Код ученика трећег разреда победник такмичења је било одељење 3-2 са временом 1,25, 2. место одељење 3-3 са резултатом 1,29, 3. место одељење 3-4 са резултатом 1,31 и 4. место 3-1 са резултатом 1,42.

Феноменални резултати ове године у џудоу

На претходном Градском такмичењу у џудоу освојили смо 1. место – Зоран Миленовић 8-3, а браћа Поповић из 3. разреда су освојили 3. место у својим категоријама. Зоран Миленовић се пласирао на државно првенство где се одлично борио и освојио 3. место. Као школа смо јако поносни на Зорана и његове спортске успехе, па смо организовали један мали интервју са њим да нам открије мало више о џудоу као спорту.

Зоран тренира џудо од своје шесте године, у Џудо клубу "Партизан". Активан је такмичар од своје седме године. Учествовао је на многим домаћим и међународним такмичењима на којима је до сада освојио преко 100 медаља. Освојио је друго место на Балканском првенству, прво место на турниру у Русији, а више пута је био првак државе. Најпоноснији је на успех на турниру у Русији где је имао 11 борби за два дана и све борбе је победио, а још је имао и повреду ноге. Посебно истиче 2012. годину када је био првак на Републичком школском такмичењу (тада је похађао трећи разред). Током своје, већ озбиљне каријере упознао је многе познате спортисте. Посебно му се свидела њихова скромност, лепо васпитање. Даљи планови везани за џудо су да настави да тренира још више и још боље да би остварио свој сан, а то је да буде олимпијски шампион. На крају разговора поручио је нашим ученицима да се одреде за џудо као спорт јер сматра да је џудо њему помогао да се добро развије како физички тако и ментално.

Вук Мићућ 8-3

Највећи успех на такмичењима оствариле су
Јелена Максимовић 6-2, друго место на Међународном НIPPO такмичењу из енглеског језика
и Софија Вукашиновић 6-3, друго место на Републичком такмичењу из физике.
Највише диплома на такмичењима ове године је из биологије.
Највише учешћа и диплома са такмичења има одељење 6-3.
Највише диплома на такмичењима је добила Софија Рајић 7-1.
Највише ликовних и литерарних радова за школски лист дало је одељење 4-3.
Највише радова за 29. и 30. број школског листа написала је Александра Давинић 8-1.

Свим ученицима,
наставничком
колективу, осталим
радницима, пријатељима
и сарадницима школе
желимо леп и пријатан
распуст!

Ликовна подршка:
Верица Ђурђевић

Техничка подршка:
Небојша Дабић
Зоран Чучковић

Илустрације:
радови ученика

ИГК КОРАЦИ
лист Основне школе
„Иван Горан Ковачић“
Београд, Војводе Бране 18а
тел: 011/30-18-264

интернет адреса:
www.skolaigk.edu.rs
e-mail: skolaigk@beotel.rs

лист излази два пута годишње

Директор:
Миомир Драгаш

Уредница:
Снежана Костић Хавари

Наставничка редакција:
Наташа Станојковић
Мирјана Марковић

Наставници сарадници:
Јелена Поповић
Драгана Бајчета
Оливера Цветковић
Александра Јанковић Радић
Наташа Јовановић
Светлана Коркановић
Олгица Вукадиновић
Свјетлана Ненадић
и сви наставници
који су ангажовали
своје ученике
или лично пратили
школски живот

Ученичка
редакција:
Чланови
новинарске
секције и ученици
чији су радови
објављени